

ÚVODNÍK

Zodpovědnost každého z nás končí tam, kde začíná zodpovědnost toho druhého.

Zdá se, že vinit ostatní a hledat chyby vždy mimo sebe sama je lidskou povahou. Když nastane problém, jen málokdo začne s hledáním příčin u sebe.

*Poslední dobou nad slovem **Zodpovědnost** hodně přemýšlím. A nejen přemýšlím, ale setkávám se s tím kolem sebe. Zkusme si každý z nás trochu sáhnout do svědomí a probrat své činy a chování za posledního půl roku. Není třeba čekat až na Nový rok a bilančovat a dávat si předsevzetí. Zkuste se teď v čase prázdnin a dovolených malinko zastavit a zeptat se sám sebe: „Opravdu jsem pro svůj projekt udělal vše, co jsem mohl?“ Unavují mě lidé, kteří nejsou ochotni učit se z vlastních chyb. „**Já jsem prostě takový, s tím nic nenadělám**“, slýchám dost často. Nejhorší věc, kterou můžete dělat, je obviňovat všechny kolem sebe, jenom ne sebe samotného.*

Je vskutku zajímavé, kolik různých teorií, které vysvětlují naše problémy, máme. Jedna říká, že za všechno můžou geny. Druhá teorie pak svádí všechno na prostředí, ve kterém žijeme. Na šéfa, na kolegu, na rodinu, na nešťastné okolnosti, nebo prostě na smůlu.

Všechny tyto pohledy na výmluvy, i když v sobě mají určité kus pravdy, však nesmějí být omluvou pro naše chování, a naše činy! Není možné vzdát se zodpovědnosti. Je to těžké, člověku se do toho nechce. Ale je to nutné.

Chcete být úspěšní? Úspěch bez zodpovědnosti přichází málokdy. Každý z nás je zodpovědný za své činy a za jejich následky. My sami svými činy tvoříme svou budoucnost a zvláště budoucnost Posázaví je pro nás všechny důležitá. Je to náš domov, a jaký bude NÁŠ DOMOV, opravdu záleží jen a jen na nás. Proto seberme odvahu a začneme hned. Bude se nám lépe žít bez věčného nářku, stěžování si a skuhrání, začneme si více užívat těch krás, které jsme si my sami nebo naši přátelé vytvořili.

Velmi nám všem přeji, abychom každý měli zájem na tom být úspěšní, ale za takový cíl musíme přijmout všichni plnou zodpovědnost.

Dělám svojí práci ráda, s chutí a plným nasazením, a také přijímám svou zodpovědnost. Přidejte se ke mně.

Bohunka Zemanová

„Až pocit odpovědnosti člověka mučí, zároveň ho žene, aby dosáhl nemožného.“

„Neodpovím-li sám za sebe, kdo za mne odpoví? Ale odpovídám-li jen sám za sebe, jsem to ještě já?“

(Talmud, Pirke Avot 6a)

Motivace aneb moje účast na Sázavě

Letos to byl již třetí ročník, kterého jsem se zúčastnil, a sám sobě si kladu otázku, co mě vlastně na této akci může tak lákat. S upřímností sobě vlastní, si odpovím, že je to ten dokonalý servis, který je zajištěn. Vždyť to je přeci sen každého pořádného chlapa! Celou dobu nic nedělat, vozit se v lodičce a mít jedinou starost, abych nepřelšel místo, kde se bude podávat jídlo. To je ale naprosto vyloučené, protože je již zdálky vidět bohatě prostřená tabule a cítit neodolatelná vůně chutné stravy. Tím ovšem ten dokonalý sen nekončí! Okamžitě po vystoupení z té plovoucí věci, se mi totiž začne věnovat krásná milá usměvavá a sympatická žena a nejen jedna, ale hned dvě! A začíná neuvěřitelný koncert: „Tady máš vodičku, ručníček a porcičku nandáme hned, nebo až za chvíli...“, bude to stačit? Nemám ještě přidat? Je to dost teplé, není potřeba přichutit? Po jídle dáme kávičku nebo čajíček? Cukříček nebo rumíček? Nebo oboje? A koláček, perníček, štrůdlíček, bábovku nebo makoveček? Ale ne, nádobí neumývej ani neodnášej.“ To už mi ale jde hlava kolem takovým způsobem, že bych se vůbec nedivil, kdyby ještě vyndaly noviny a pustily mi fotbal v televizi. No řekněte, není to jak z pohádky!?! Prostě nádherna!!! Každému chlapovi vřele doporučuji.

Na začátku jsem se zmínil o své upřímnosti, tak nebudu zastírat, že to má i drobné vady. Sám moc dobře nechápu, proč je vždy kolem mě spousta nějakých divných lidí s gumovými rukavicemi, kte-

ří se nadšeně vrhají na sebemenší papírek, igelit nebo dokonce PETku. Ani jim není zatěžko zlikvidovat třeba pneumatiky, ledničky, křesla, stoly, koberce, kola, plechovky, kbelíky, kabely, eternit, lepenku, prorezlou pramici a bůhví co ještě. A věřili byste, že se u toho náramně baví, smějí a dokonce i zpívají?! No prostě podivíní! Pokud ale budete připraveni, tak ani toto vám nemůže zkazit ten skvělý zážitek. Stačí se jen obrnit lhostejností a pak to určitě zvládnete stejně, jako se to daří celé ty tři ročníky i mně. Já už jen řeším, zda napříště nezměním úsek. Mám totiž navíc smůlu v tom, že tam jsou stále stejní nadšenci, kteří se po takovém dni ještě umí veselit, hrát na kytary, zpívat a ještě vymýšlet recese typu „Velká tělocvičnová stýplčejs“ nebo „Tankové manévry“. No hrůza. Takže další dobrá rada. Vyberte si kolem sebe takové lidi, u kterých toto nebezpečí nehrozí.

Ale teď už zcela vážně. Myslím si, že na tak seriózní a prospěšný projekt, jakým Čistá řeka Sázava je, bylo té nadsázky, ironie a humoru již dost.

Proto bych chtěl vyzvat všechny ty, kteří by se rádi zúčastnili, ale zatím ještě nenašli odhodlání, odvahu nebo způsob, jak se zapojit, aby neváhali. Nemusí se jednat pouze o fyzickou pomoc, ale je vítána jakákoliv podpora materiální, finanční nebo i mediální. Vždyť co se bezprostředněji dotýká každého jedince, než stav životního prostředí kolem nás!?

Děkuji

Radim Hájek

Čistá řeka Sázava 2010

Letošního pátého ročníku se stejně jako loni ujaly tři organizace. Na horním toku 40kilometrový úsek z Havlíčkova Brodu do Budčic (s vynecháním úseku Okrouhlice – Světlá nad Sázavou) čistilo občanské sdružení Sázava 21 a přibližně 20kilometrový úsek z Budčic k Mařanovu Mlýnu uklízela místní akční skupina Lípa pro venkov.

Posázaví o.p.s. si tentokrát vzalo na starost úsek už od vlakové zastávky Střechov nad Sázavou, kde začíná správní území Kácova, až do Pikovic, což je 92,8 říčních kilometrů. Celkem se na čištění podílelo přes 1000 dobrovolníků, kteří od středy 14. dubna do neděle 18. dubna vyčistili přes 300 km břehů řeky a sesbírali přes 37 tun odpadu.

Pozměněná organizace loňského ročníku se ukázala být úspěšná, proto nebyl důvod se jí neдрžet

Patronka projektu

Patronkou projektu „Čistá řeka Sázava“ se stala již druhým rokem zpěvačka Aneta Langerová. Jejím úkolem byla především propagace s cílem informovat ostatní, že projekt Čistá řeka Sázava existuje, že se mohou zúčastnit a finančně přispět na dobrou věc anebo i realizovat něco podobného ve svém okolí.

Anetu jsme ovšem neoslovili jen kvůli propagaci, i když prostřednictvím médií se získá podpora samozřejmě lépe, ale také kvůli tomu, že i ona si ráda najde každý rok alespoň jedno odpoledne, kdy vyfajkuje rukavice, pytel, usedne do lodě a sbírá odpadky. A myslím, že ze stejného důvodu jako my všichni – z nadšení pro dobrou věc, a protože jí to baví!

„Oslovují mě různé projekty a vybrat si z nich není jednoduché. Tento sympatický a smysluplný projekt jsem se rozhodla podpořit i letos vzhledem k tomu, že k Sázavě mám už nějaký vztah a také proto, že projekt Čistá řeka Sázava je zaměřen na přírodu. Když jsem čistila Sázavu v loňském roce, byl to docela adrenalin, jelikož jsem tehdy seděla poprvé v lodi a neměla jsem ji ani zastavit. Chytala jsem se větví a podobně a byla jsem ráda, že jsem to přežila. Letos jsem si to už mohla víc užít a být tak i víc užitečná. Věřím, že jednou, až my lidé dostaneme rozum a pochopíme, že na odpadky jsou popelnice a ne příroda, budeme se moci už jen projíždět v lodích po řekách, kochat se čistou přírodou a nebudeme muset nic sbírat.“

Anet

rosti již osvědčení vedoucí jednotlivých úseků. Na prvním úseku se vystřídala Bára Čmelíková se Soňou Křenovou, na druhém velel Mirek Kratochvíl, třetí úsek dirigovala Bára Obstová, čtvrtý Radim Hájek a na pátém vládl pevnou a spravedlivou rukou Martin Moravec. Každý úsek měl svůj zásobovací tým, který se staral o jídlo a pití, o spaní, ale nejen o to, zkrátka o vše, co bylo potřeba.

A čím byl letošní projekt výjimečný? Jednoznačně krásným počasím – konečně! Myslím, že všechny ty pilné včeličky a mravenčkové, jak jsem dobrovolníkům říkala, byli po zásluze odměněni teplem a sluníčkem, které nás provázelo po celé tři dny. Možná i právě proto se sebralo o 5 tun více odpadků než vloni. Popravdě řečeno, chvíli mi trvalo, než jsem si ujasnila, jestli mám mít radost, že je toho tolik, nebo být smutná, že je toho zase víc.

Kromě toho, že jsem celé tři dny, den co den, usínala s obavami, aby se hlavně nikomu nic nestalo, aby všichni měli co jíst, co pít, kde spát, bylo dost pytlů, rukavic atd., tak jsem také jezdila podél řeky s fotografkou Bohunkou a kameramanem Jakubem. Navštívili jsme všechny úseky a na první pohled mi připadalo, že tolik odpadků nevidím. O to víc jsem byla překvapená, když jsem si každý večer sečetla nahlášené váhy, jak to roste – nečekala jsem to. Nakonec jsme se ale všichni shodli, že to množství vypovídá o ledasčem. Jednak jsme čistili o něco delší úsek, pomohlo přišlo o asi 150 dobrovolníků více než vloni – celkem téměř 700 osob, a také práce odvedená předešlé roky byla znát. Mohli jsme čistit i dál od řeky a sem tam, převážně v chatových oblastech, zlikvidovat i nějakou tu černou skládku. Samozřejmě ani letos nám nezbyl čas a síly na všechno, ale několik takových úložišť jsme si zmapovali, příští rok je vezmeme útokem – zase pokrok!

Tento projekt funguje na dobrovolnosti všech. Je závislý na finančních příspěvcích a materiální pomoci sponzorů a partnerů a na pomoci každého z vás – dobrovolníků. Zapojit se může úplně každý, byť třeba na hodinu nebo zasláním nepatrné finanční částky.

Opravdu z celého srdce děkuji všem, kteří jste v letošním roce jakoukoliv formou přispěli k opětovně zdárné realizaci čištění řeky Sázavy, protože bez vás by to nešlo! Tak jen tak dál a budu se na vás těšit i příští rok, a to **od 15. do 17. dubna 2011.**

Ahóóój!

Denisa Cibulková

Více najdete na leader.posazavi.com

Dopis přáteli od řeky Sázavy

Milý příteli,

chci se s Tebou podělit o zajímavý zážitek a zkušenosti, které jsem získala o jednom prodlouženém víkendu v měsíci dubnu (16. – 18. 4. 2010).

Společně s osmnácti žáky naší školy jsem se již třetím rokem zúčastnila dobrovolné akce Čistá řeka Sázava, kterou již tradičně organizuje obecně prospěšná společnost Posázaví se sídlem v Benešově. Nemuseli jsme se o nic starat. Ani o jídlo, ani o lůžko, jenom jsme si v pátek ráno sbalili osobní věci; pokud možno kvalitní a vlhku odolávající boty a dostatek suchého teplého oblečení, karimatku a spacák. Posázavským vláčkem jsme dojezдили z Kácova do Střechova. Tam už na nás čekaly kánoe s dalším nezbytným vybavením (pádla, vesty, baryl) a ostatní dobrovolníci, nadšenci, nezmaři, vodáci, kteří byli připraveni odhodlaně vyrazit na tuny odpadků, které na nás čekaly na obou březích řeky Sázavy. Po důkladném výkladu a instruktáži vodáckých instruktorů jak vládnout lodí a sbírat odpadky, jsme se odrazili od břehů. Někteří odhodlaně a sebevědomě, jiní s menší jistotou, zda odolají síle vodního toku.

Všech pětácti dobrovolníků si počínalo dobře, všichni rychle plnili igelitové pytle a postupně i kánoe, až se podobaly velkým korábům bizarních tvarů. U kácovského jezu na nás čekal nákladní vůz, který odvázel přes tunu nasbíraného odpadu. Kromě velkého množství igelitových sáčků a PET lahvi se mezi odpadem našly i zajímavé kousky. Staré stříbrné tácky, porcelánové hrnky, kola osobních vozů, kusy drátěných plotů, přední dveře osobního vozu ŠKODA 120 apod. S takovým nákladem na lodi bylo někdy obtížné plout po řece a nevyklopit se.

U jezu na nás také čekalo auto Posázaví o.p.s. s obědem. Všem velice chutnalo, várnice a misky byly brzy prázdné. Po tak dobrém obědě jsme toužili spíše po odpočinku, nicméně po krátké pauze jsme pokračovali v úklidu, aby se stihl uklidit vymezený úsek do večera. Někteří zřejmě po tak dobrém obědě ztratili švih a sílu v pažích a rychle se zaplétali do větví vrbiček, které je zradilo a vyklopilo do studené divoké řeky. Koupel nebyla příjemná, voda byla příliš studená. Rychle jsme se museli svléci a z auta BISPORTU si vybrali suché oblečení. Vítaným přilepšením byl horký čaj od Albrechtů.

Přes několik nečekanych koupelí nás neopouštěla dobrá nálada. Tu ještě zvýšilo zjištění, že při kácovských březích není tolik odpadků, zřejmě je tam lidé nestačili za rok nashromáždit. Tak začalo probíhat čištění řeky rychleji. Kolem 17. hodiny jsme dorazili k louce pod Sporthotelem Hájek v katastru městyse Kácov – cíli prvního dne. Ubytovali jsme se v chatkách a šli sušit mokré boty a oblečení. V budově Sporthotelu jsme našli útočiště, výbornou teplou večeři a zákusek – oblíbené šternberské koláčky, sálající teplo krbových kamen a možnost posedět si a popovídat. Bylo také o čem. Mnozí jsme se znali již z loňska, někteří přibrali své kamarády. Bylo příjemné se se všemi opět po roce shledat. Naši žáci byli potěšeni, že tu mají kamarády ještě ze Základní školy Divišov a ze Střední průmyslové školy strojní z Vlašimi.

O sobotním ránu většinu z nás probudila velká zima. Nebylo divu, sloupec rtuti klesl kousek pod bod mrazu. Mokré prádlo, které jsme večer pověsili před chatu, bylo tuhé a tvrdé jako papír. Děti vyřešily chlad jednoduše. Hrály s instruktory freestyle, dokud se nezahřály. A pak už na nás čekala v budově snídaně, při které se zahřáli všichni. Po snídani jsme opět nasakovali do svých lodí, nyní poněkud špinavých ze včerejšího dne, vybaveni

dostatkem pytlů a gumových rukavic. Někomu dokonce přebýval v lodi baryl, ke kterému se nikdo nehlásil. Opět jsme střídavě přirazili k oběma břehům a lovíli odpadky. Děti se předháněly, kdo nasbírá víc. Brzy na nás čekal jez na Pelíškově mostě. Především děti se těšily, jak jez sjedou. Zjistili jsme ovšem, že je kvůli vysokému stavu vody v řece jez nesjízdný. Museli jsme tedy z lodí vyskákat a postupně je i s odpadem přenést po souši pod jez. A zase se jelo dál s nadějí, že soběšínský jez bude určitě sjízdný.

Sobotní den byl pohodový, těšilo nás zjištění, že je na březích po dvou letech čištění výrazně méně odpadků. Že by obyvatelé sázavských břehů dostávali rozum?

Kolem 17. hodiny jsme dorazili k fotbalovému hřišti v Soběšíně. Tam na nás opět čekala teplá večeře, sprchy a teplo ve fotbalových kabinách. Podmínky byly sice skromné, ale vyspali jsme se a načerpali sílu na poslední den čištění břehů Sázavy.

V neděli jsme museli více spěchat, neboť úsek byl o něco delší než v sobotu a mnozí pospíchali na odpolední spoje domů. Nejvíce nám ztěžovalo práci vybírání odpadků z vrbiček. Nebylo to jednoduché. Voda byla divoká, takže nebylo snadné přirazit na místo, které si dobrovolník vyhlédl. Voda ho většinou hodila o něco dále. Pak nám práci ztěžovalo bahno, kterého bylo letos u břehů hodně. Mnohým z nás se stalo, že při snaze vystoupit na břeh jsme zapadli i po pás do bahna a kormidelník nás musel z bahna vysvobozovat. Každý z nás měl nakonec mokré boty i s ponožkami, ale po nějaké době to přestanete vnímat a neřešíte to. Při práci se zahřejete, a proto nohy nezebou. Kromě mokrých bot jsme měli od bahna i pěkně špinavá bavlněná trika s logem Čistá řeka Sázava a občas i roztržená od rezavých drátů a plechů. Na vodě panovala dobrá nálada, vše dobře fungovalo, bylo o nás ve všech směrech dobře postaráno a časově všechno dobře vycházelo, zbyl čas i na odpočinek. V sobotu večer jsme například hráli až do tmy míčové hry a pěli táborové písně. Potěšila nás návštěva i našich žákyní, která

si přes menší zdravotní indispozici nechtěla nechat ujít setkání s námi a přijela za námi nejen do Hájku, ale i do Soběšína, kde s námi strávila i noc.

Do cíle – Malovid, jsme dorazili kolem třetí hodiny odpolední. Už tam na nás čekali manželé Filipovi se sladkou odměnou a auto Bisportu s našimi věcmi. Do hodiny jsme stihli vyčistit a naložit loď, sbalit si věci a za pomoci kamarádů se dostat na lodích na druhý břeh řeky, odkud nám před půl pátou odjížděl do Kácova vlak. Počasí se vydařilo, všechny tři dny svítilo sluníčko, bylo nám tu dobře, a tak jsme

se ani moc netěšili domů. Mnozí vykřikovali a slibovali, že za rok pojedou znovu. Takové zjištění potěší. Dokonce si mnozí vyměnili telefonní čísla a mailové adresy. Řekni, nebyl to zajímavě prožitý víkend? Nestojí zato si to za rok zopakovat?

Milý příteli, máš-li odhodlání, přátelskou povahu, pracovitost a touhu poznat zajímavé lidi a vykonat dobrý skutek, přidej se příští rok k nám. Rádi tě poznáme.

Soňa Křenová

Slogany a hesla

Slogan 4. úseku – Provident:

„Neznám lepší zábavu, než čistit řeku Sázavu“.

Radek Dvořák, Rakovnícko – 2. úsek:

Zvládli jsme to hravě a za rok zase na Sázavě, aneb s Posázavím na věčné časy a nikdy jinak.

pokřik dětí ze ZŠ TGM Mnichovice – 3. úsek:

Sázava je řeka naše chloubka, kdo ji špiní ten je trouba. My se o ní postaráme, protože ji rádi máme!

„Já to tam tedy házet už nebudu“

Ještě do dneška ve mně doznívají dojmy z těch třech krásně prožitých dnů. Opět jsem si odvezla samé pěkné vzpomínky. Všichni účastníci byli bezvadní, snažili se, byli vstřícní a obětaví. Udělalo se opět kus práce. Těšilo mě, že se dostavila větší na loňských účastníků. Je to jen doklad toho, že tato akce má smysl. Že jsou lidé, kteří se rádi vrací zpět. Nejen kvůli té práci, ale i kvůli lidem, se kterými se opět po roce shledají. Ty tři dny mi daly více energie než týden na horách.

Osvědčilo se mi, že jsem se s některými lidmi už znala, věděla, co od nich mohu čekat, v čem se mohu na ně spolehnout. I řidiči (Tomáš a Karel) už dobře znali okolí a dobře se orientovali, věděli, kam mohou zajet a nezapadnout tam. I u účastníků se to osvědčilo, věděli, jak na to, nemuselo se jim zdoluhavě popisovat, co jak mají dělat. Dokonce se zdokonalovali, vymýšleli, co bychom ještě příště mohli vylepšit. Sami přicházeli s nápady. Bezvadní byli i instruktoři, s nimi se člověk také výborně domluvil, byli spolehliví, obětaví a kamarádští. Mezi dětmi si našli kamarády a spojení. Občerstvovací servis byl opět dokonalý, vše bylo

bezvadně zajištěno, včas a jídlo vždy výborně chutnalo.

Zpočátku jsem si říkala, jak se to všechno zvládne v tolika lidech, a ono se to zvládlo. Nebyly organizační problémy. Každý měl dost práce. Na prvním úseku bylo jediné dobře, že se jednotlivé části prodloužily, protože pak bylo dost práce pro všechny lidi. Nejvíce byla zanesena odpadky část ze Střechova do Kácova, protože byla čistěna poprvé. V dalších částech to bylo obvyklé jako loni. Zkonstatovali jsme, že je znát, že se břehy uklízí. Žádná velká skládka na nás nikde nečekala. Dokonce na místech, kde jsme loni objevovali velké množství odpadu, byl letos kupodivu pořádek. Že by se místní obyvatelé chytli za nos?

Myslím si, že tato akce nejvíce prospívá mládeži a dětem. Má velký výchovný dopad. Myšlenku starat se o životní prostředí v okolí svého bydliště, nezištně a samozřejmě, si ponese celý život. Těší mě, když vidím, že mnozí žáci, coby účastníci minulých ročníků Čisté řeky Sázavy, se zúčastňují této akce i nadále, a dokonce přibývají další malí dobrovolníci. Tyto děti nebudou patřit k těm, kte-

ré by ledabyle rozhazovaly odpadky po okolí. Doufám, že k tomu povedou později i své děti. Líbilo se mi, že se i další dva manželské páry rozhodly vzít s sebou děti, kterým se to moc líbilo, a příští rok si to chtějí zopakovat. Také si myslím, že fakt, že odpadky sbírají děti, může některé dospělé jedince vést k uvědomělejšímu postoji ve smyslu „já to tam tedy házet už nebudu“.

Soňa Křenová

Očima fotografky

Letos jsem čištění zažila poprvé na vlastní kůži, a to v roli fotografky. Byl to pro mne moc hezký zážitek. Na rozdíl od jiných jsem měla jen jednu roli. Nebyla jsem ani maminka ani organizátorka ani nic víc, prostě jen pozorovatelka s foťákem v ruce. Často mi bylo líto, že se neumím „rozpět“ a být celý víkend na všech úsecích zároveň.

Přes hledáček svého aparátu jsem se snažila zachytit úsměvná setkání po roce, souznění duší v lodích i na březích, respekt a obdiv k instruktorům, chuť bořit se v bahně a ulovit trofej v podobě odpadků, krásnou přírodu v podobě broučků, včel i jarních kvítků, radostné ohníčky v dětských očích a touhu být pochválen, hlad a krátkou siestu po dobrém jídle, a následné další odhodlání a pili, večerní únavu a ranní mrazivou atmosféru snídani a další elán a neuvěřitelnou chuť do práce, vznikající přátelství, vzpomínky na zábavnou noc, chuť udělat sobě i jiným radost, únavu a hrdost z dobře vykonané práce, ale i Denisu s šesti rukama a telefonem na každém uchu – řídící vůz i akci, hasící všechny pohromy.

Nestihla jsem zdaleka všechno, ale i tak vám všem děkuji za úžasný kus práce a také za víkend, na který budu ráda vzpomínat.

Bohunka Boušková

Jména dobrovolníků, kteří se zúčastnili úklidu na lodích

Albrecht Luboš, Albrecht Tomáš, Albrechtová Renata, Antal Lukáš, Antalová Petra, Aron Jan, Aubrechtová Anežka, Aubrechtová Eliška, Badovský Dominik, Bareš Roman, Barešová Lada, Bárta Tomáš, Barták Filip, Bartoň Petr, Bařina Vladimír, Bařtipánová Eva, Biolková Anna, Biolková Maria, Blíha Jiří, Böhm David, Borovan Aleš, Brachtlová Iveta, Breburda Tomáš, Brožek Jiří, Březonová Monika, Bucek Petr, Burdová Veronika, Burger František, Bystřický Aleš, Cahák Vladimír, Carda Michal, Cibulka Albert, Cibulka Janek, Cibulka Marek, Cibulka Vilém, Cigánková Klára, Cirkva Josef, Čapek Michal, Čech Petr, Čonka Roman, Davídek Petr, Davidíková Petra, Dobeš Tomáš, Dřízhlová Blanka, Dušek Petr, Dvořák Radomír, Dvořák Václav, Dvořák Václav, Dvořáková Dita, Dvořáková Eliška, Fantys Adam, Fantysová Adéla, Fantysová Olga, Feriánc Ján, Fialová Petra, Filip Jan, Filip Jan, Fliegrová Lucie, Florová Pavla, Graf Michal, Gryc František, Hájek Radim, Háek Jan, Hanák David, Hanák Kamil, Havlová Kateřina, Hecht Pavel, Hejzlar Tomáš, Herková Petra, Herout Kryštof, Herwigová Michaela, Heřmánek Lukáš, Heřmánek Ondřej, Holcmann Jakub, Holcmannová Karolína, Holler Jan, Horáčková Iva, Horová Dagmar, Hrušková Martina, Huml Jiří, Husenica Josef, Chmelíková Olga, Chmelíková Romana, Chochola Miloš, Jadrný Milan, Jankovská Kristýna, Jindrová Kateřina, Jiráň Jan, Jiráňová Helena, Jiroušková Kristýna, Jiřša Michal, Joniak Petr, Josková Irena, Just Pavel, Kadlec Jakub, Kadleček Petr, Kahounová Šárka, Kaufman Tomáš, Kazda Ondřej, Kiriazopoulos Nikolas, Klčo Patrik, Kolařík Miroslav, Kopecký Ladislav, Kopecký Ladislav, Ko-

recký Viktor, Koucký Marek, Kovařík Miroslav, Kovařík Roman, Kraka Tomáš, Krása Filip, Kratochvíl Miroslav, Kratochvíl Tomáš, Kratochvílová Nela, Krčmaříková Michaela, Krejčová Alena, Krejčová Jana, Krchová Zuzana, Křenová Lucie, Křenová Soňa, Kříž Jan, Kulčár Karel, Kuťáková Eliška, Kysela Jan, Kyselová Anna, Kyselová Daniela, Kyselová Petra, Laitl Martin, Langer Nikola, Langerová Amálka, Langerová Aneta, Láza Kamil, Lázníčková Zdeňka, Lemberk Josef, Lunga Petr, Macáková Lucie, Macán Jiří, Macháček Pavel, Maňkoš David, Marek Lukáš, Marešová Iveta, Marešová Veronika, Martínáková Petra, Maryšková Anna, Masnicová Klára, Mašek Miroslav, Mašková Argira, Mašková Kateřina, Mašková Kristýna, Matoušek Martin, Matoušová Veronika, Matušík Marek, Matušíková Martina, Mayerová Hana, Měchura Marek, Mendel Štefan, Měřička Bohuslav, Milerová Iva, Moravec Martin, Müller Michal, Mutl Michal, Mutlová Lucie, Nedvídková Marcela, Neidhardt Rostislav, Nejedlo Michal, Nesvadbová Klára, Nešporová Eva, Nevečeřalová Iva, Nová Lucie, Novák Václav, Novosad Vojtěch, Novotná Michaela, Novotný Robert, Obstová Barbora, Oktábcová Jitka, Oktábec Jiří, Oktábec Vojtěch, Orlík Miroslav, Ouřadová Jana, Pakosta Viktor, Paligová Eva, Paskerová Kateřina, Pavlíková Tereza, Pavlíková Zuzana, Pazdera Martin, Pazdera Tomáš, Pečenková Lucie, Pěkná Lucie, Pelz Eckart, Pessr Jiří, Petrásková Mirka, Pilátová Iveta, Plavcová Kateřina, Plavec Miroslav, Podhorská Tereza, Poláková Hana, Pošmurná Eliška, Pošvecová Tereza, Radil Václav, Ryšavý Dušan, Řehořek Jan, Říha Jakub, Sahula Vítězslav, Sehnoutková Kristýna,

Sejkora Milan, Sejkorová Alena, Setničková Kateřina, Skopalíková Lenka, Skořepa Jiří, Skořepa Petr, Skořepová Eva, Skořepová Hana, Skřivan Jiří, Skřivan Ondřej, Slosiariková Sabina, Smrkovský Michal, Soběslavská Jana, Soukupová Jana, Stachura Jan, Stejná Veronika, Straková Klára, Stuchlík Miroslav, Soustružníková Helena, Svoboda Marek, Šabotka Petr, Šeršoun Bohumír, Šetina Martin, Šimůnková Dominika, Šimůnková Jitka, Šindelářová Yvona, Škaloud Petr, Škopek Richard, Škopek Václav, Škopková Alexandra, Škopková Kateřina, Škvor Daniel, Škvorová Anna, Škvorová Kateřina, Šlehoř Daniel, Šmejdová Kateřina, Šraier Václav, Šraierová Zuzana, Štejnár Jaroslav, Štejnárův Ludmila, Štejnárův Terezie, Švandová Eva, Švihlec Luboš, Tibitanzl Michal, Tomášová Štěpánka, Tůma František, Uhrová Václava, Ulrich David, Vacek Jiří, Vacková Monika, Valich David, Vejmelková Ingrid, Vernerová Marie, Virt Jan, Voel Martin, Voel Václav, Vokřál Tomáš, Voříšek Tomáš, Voříšková Pavlína, Vrch David, Vtípil Bohuslav, Zágora Ondřej, Zajíčková Martina, Zajíčková Lenka, Záměstný Jan, Zatléřpálek Jiří, Zavala Emanuel Placir, Zbejvalová Barbora, Zelinka Pavel, Zemanová Klára, Zmeškařlová Jana, Zvoník Ondřej, Žaba Michal, Židek Petr.

ZŠ Teplýšovice, ZŠ a MŠ Sázava, ZŠ Čerčany, ZŠ Krhanice, ZŠ Týnec nad Sázavou – Benešovská, ZŠ praktická a ZŠ speciální Uhlířské Janovice, ZŠ TGM Mnichovice, ZŠ Postupice, ZŠ Kácov, ZŠ Divišov, SPŠ Vlašim, MC PUTTI, MC Motýlek, MC Hvězdička, SDH Hvězdovnice, Obecní úřad Krhanice, MO ČSSD Benešov.

Poskytnutá materiální a organizační pomoc

subjekt	forma pomoci
BISPORT spol. s r.o. – hlavní partner projektu	zapůjčení lodí, doprovodná vozidla s řidiči
POVODÍ VLTAVY, státní podnik	odvoz odpadků na skládku
Marie Kotrbová – Koma Benešov	gumové rukavice
Quo s.r.o.	potisk triček
Technické služby Benešov	uložení odpadků na skládku
Město Trhový Štěpánov	uložení odpadků na skládku
Město Jílové u Prahy	uložení odpadků na skládku
ŽELEZÁŘSTVÍ – Štěpánka Fialová, Sázava	prodej nářadí za výhodnou cenu
HOTEL SÁZAVA – Roman Brunclík, Sázava	obědy a večeře
SÁZAVA TOUR – Martin Sopr	zapůjčení lodí a vozidla s řidičem
Martin Matoušek – úklidové práce, Praha 4	pytle na odpad, ochranné rukavice
Sporthotel Kácov – Jiří Pařízek	poskytnutí noclehu, stravování
Hotel Nad Řekou s.r.o.	stravování
Hotel Troniček Jílové – Žampach	poskytnutí večeře a zázemí
Obec Poříčí nad Sázavou, ZŠ a MŠ Poříčí nad Sázavou	poskytnutí noclehu
SK Chocerady – fotbalový klub	poskytnutí noclehu
Jílovská unie kamarádů – Jílové u Prahy	poskytnutí noclehu
Pension Čtyřlístek – Jan a Hana Filipovi	pomoc s dopravou, ubytování, koláče
Čtyřlístkové maminky	pečení buchet
Miroslav Němec	materiální zajištění a pečení buchet
Obec Teplýšovice	doprava dobrovolníků
CHOPOS – svazek obcí	organizační pomoc manažera svazku
Mikroregion Džbány – svazek obcí	organizační pomoc manažera svazku
Malé Posázaví – svazek obcí	organizační pomoc manažera svazku
Ilona Kratochvílová	pečení buchet
Monika Matoušková	pečení buchet
Lékárna U zlatého orla – Benešov	vybavení lékárny
MASO Z POSÁZAVÍ – řeznictví Leoš Jirků, Sázava	obědy a večeře, buřty
PHARMASERVIS, s. r. o. – lékárna, Sázava	vybavení lékárny
J. POKLOP, J. PROCHÁZKA – papírnictví, Sázava	toaletní papír, papírové utěrky
EMPEKO, s. r. o. – pekárna, Sázava	pečivo
Monika Šimůnková, Sázava	pečení buchet
Míla Králová, Sázava	pečení buchet
Jana Sibrťová, Sázava	pečení buchet
Hana Stibůrková, Sázava	pečení buchet
Marika Justová, Sázava	pečení buchet
Bohunka Boušková, Sázava	fotografování celé akce
Líba Jirovská, Sázava	marmelády a kompoty
Helena Havlíková, Kladruhy	okurky
Veronika Řezbová, Hradové Střimelice	pečení buchet
Petr Kovačka – půjčovna lodí, Sázava	zapůjčení lodí a vozidla s řidičem
Anna Škvorová	pečení buchet
Kateřina Škvorová	pečení buchet
Marie Kunešová	pečení buchet
Bohemia Apple, družstvo – Sady Tucharaz	jablka za symbolickou cenu
kapela SPB	hudba na závěrečném večeru
Van Gillern, s.r.o.	pytle na odpad
Benecentrum, s.r.o., Benešov	voda a potraviny za výhodné ceny
Vít Vrtiška – AV Servis	plastové nádoby
TJ Kavalier Sázava	poskytnutí noclehu
Hotel Alex, Ledečko	poskytnutí noclehu a večeře
Restaurace Na Marjance, Stříbrná Skalice	poskytnutí zázemí
Obec Soběšín	poskytnutí noclehu
Fotbalový klub Soběšín	poskytnutí noclehu
Real, s. r. o. - SPORT - AREÁL SAMOPŠE	poskytnutí noclehu
Vojenský historický ústav Praha	poskytnutí noclehu
Jaroslav Kozel - nakládání s odpady	odvoz odpadků na skládku
Václav Pošmurný	doprava
Jakub Křen	vytvoření DVD za symbolickou cenu

Poskytnuté finanční příspěvky

subjekt	částka
Malé Posázaví – svazek obcí	40 000 Kč
Provident Financial s.r.o.	33 000 Kč
Feron a.s.	20 000 Kč
Město Týnec nad Sázavou	6 000 Kč
Městys Divišov	6 000 Kč
Obec Kamenný Přívoz	6 000 Kč
Petr Just	5 000 Kč
Obec Petrov	5 000 Kč
Sbírka – pokladničky	4 242 Kč
Město Sázava	4 000 Kč
Obec Drahňovice	3 000 Kč
Obec Krhanice	3 000 Kč
Obec Tichonice	3 000 Kč
Obec Zbizuby	3 000 Kč
Jan a Hana Filipovi	1 000 Kč
Štěpán Zelený	1 000 Kč
Martin Šmíd	600 Kč
Michael Štědrý	500 Kč
Jan Malinovský	500 Kč
Eckart Pelz	500 Kč
Lenka Novotná	400 Kč
Roman Koderle	300 Kč
Zbyněk Hruška	300 Kč
Marie Dřížhalová	300 Kč
Vladimír Fořt	200 Kč
Zuzana Trnková	200 Kč

Hmotnost sesbíraného odpadu úsek Posázaví o.p.s.

úsek	pá	so	ne	celkem za úsek
1	2,21	0,78	1,08	4,07
2	1,83	1,95	2,78	6,56
3	1,48	1,34	1,26	4,08
4	1,75	4,32	1,70	7,77
5	1,92	2,20	3,86	7,98
celkem za den	9,19	10,59	10,68	30,46

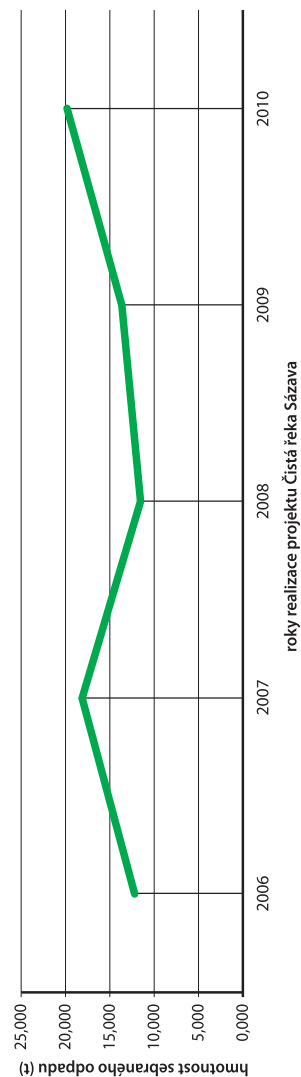
skládku	hmotnost odpadu
Trhový Štěpánov	10,63
Příbyšice	15,71
Jílové u Prahy	4,12
celkem	30,46

Statistika projektu Čistá řeka Sázava

č.ú.	km	úsek	2006		2007		2008		2009		km	úsek	2010		organizace
			datum	t	datum	t	datum	t	datum	t			datum	t	
	11										11	Havlíkův Brod – Okrouhlice	14.4. až 18.4.2010	3,900	Sázava 21, o.s.
	29										29	Světla nad Sázavou – Budčice			
	4	Budčice – Březina						17.4.2009			4	Budčice – Březina	16.4.2010		MAS Lípa pro venkov o.s.
	6,9	Březina – Zruč nad Sázavou						18.4.2009	2,100		6,9	Březina – Zruč nad Sázavou	17.4.2010	2,950	
	9,2	Zruč nad Sázavou – Mařanův mlýn						19.4.2009			9,2	Zruč nad Sázavou – Mařanův mlýn	18.4.2010		
	7	Mařanův mlýn – Kácov pivovar									7				Sázava 21, o.s.
1	3,4	Kácov – Sporthotel					12.4.2008	2,320	17.4.2009	0,000	7,4	Kácov Zliv – Sporthotel	16.4.2010	2,210	
	3,3	Sporthotel – Soběšín					13.4.2008	1,050	18.4.2009	1,790	5,8	Sporthotel – Soběšín	17.4.2010	0,780	
	6,6	Soběšín – Český Šternberk / Malovídy					14.4.2008	1,020	19.4.2009	1,460	6,6	Soběšín – Malovídy	18.4.2010	1,080	
2	6,4	Český Šternberk – Rataje nad Sázavou					15.4.2008	1,670	17.4.2009	0,000	6	Malovídy – Ledce	16.4.2010	1,830	
	8,7	Rataje nad Sázavou – Samopše					16.4.2008	2,170	18.4.2009	2,830	6,7	Ledce – Sporareál Samopše	17.4.2010	1,950	
	5,8	Samopše – Sázava					17.4.2008	1,500	19.4.2009	5,480	5,8	Sportareál Samopše – Sázava	18.4.2010	2,780	
3	5,6	Sázava – Marjánka	15.5.2006	0,700	7.4.2007	2,140	18.4.2008	0,980	17.4.2009	1,180	5,6	Sázava – Marjánka	16.4.2010	1,480	Posázaví o.p.s.
	5,7	Marjánka – Chocerady	16.5.2006	1,420	8.4.2007	1,840	19.4.2008	0,900	18.4.2009	1,170	5,7	Marjánka – Chocerady	17.4.2010	1,340	
	5,7	Chocerady – Zlenice	17.5.2006	1,960	9.4.2007	1,420	20.4.2008	2,120	19.4.2009	1,120	5,7	Chocerady – Zlenice	18.4.2010	1,260	
4	6,5	Zlenice – Poříčí nad Sázavou	22.5.2006	0,980	10.4.2007	1,880	21.4.2008	1,600	17.4.2009	2,000	6,5	Zlenice – Poříčí nad Sázavou	16.4.2010	1,750	
	6,1	Poříčí nad Sázavou – Ledce	23.5.2006	1,000	11.4.2007	2,320	22.4.2008	1,640	18.4.2009	1,920	6,1	Poříčí nad Sázavou – Ledce	17.4.2010	4,320	
	5,6	Ledce – Týnec nad Sázavou	24.5.2006	1,420	12.4.2007	1,180	23.4.2008	0,900	19.4.2009	2,300	5,6	Ledce – Týnec nad Sázavou	18.4.2010	1,700	
5	3,8	Týnec nad Sázavou – Křhanice	29.5.2006	1,440	13.4.2007	1,490	24.8.2008	1,010	17.4.2009	0,880	4,2	Týnec nad Sázavou – VHU Lešany	16.4.2010	1,920	
	5,75	Křhanice – Žampach	12.6.2006	2,240	14.4.2007	3,420	25.4.2008	1,200	18.4.2009	1,840	5,35	VHU Lešany – Žampach	17.4.2010	2,200	
	6,35	Žampach – Pikovice	13.6.2006	1,080	15.4.2007	2,450	26.4.2008	1,230	19.4.2009	1,310	6,35	Žampach – Pikovice	18.4.2010	3,860	
	112,4	CELKEM		12,240		18,140		21,310		27,380				37,310	
	51,1	za úsek Sázava - Pikovice		12,240		18,140		11,580		13,720				19,830	

Porovnání hmotnosti sebraného odpadu na úseku Sázava – Pikovice

Souhrn všech organizací, které čistily

	datum čištění	úsek	km	počet dobrovolníků cca	množství sebraného odpadu v tunách
Sázava 21, o.s.	14. – 18. 4.	Havlíkův Brod – Budčice	40	400	3,90
MAS Lípa pro venkov o.s.	16. – 18. 4.	Budčice – Mařanův mlýn	20,1	120	2,95
Posázaví o.p.s.	16. – 18. 4.	Kácov-Štěchov – Pikovice	92,8	650	30,46
Celkem	x	x	152,9	1170	37,31

Projekt Čistá řeka Sázava je nekomerčním a apolitickým projektem sdružujícím dobrovolníky za účelem ochrany přírody regionu Posázaví.

Báseň jara

Sníh padá do větví u břehů Sázavy,
přikryl tajemství, které jaro objeví.
Vítr jen zlehka, zašeptá „podívej, podběl
rozkvétá“.

Řeka tíše šumí, odnáší ledové šupiny
a čeká.

„Neboj se řeko naše“,
už brzy na vodu položíme své lodě
a vyplujeme, směle a hrdě.

Ivanka

Ahoj,

Bisport zdraví dobrý nápad,
který napadl jedny šikulky,
od východu toku až na západ,
řeka je opět jak ze škatulky.

Rodiny a party dobrých lidiček,
do ruky vzaly vidle i lopaty
a s pomocí žlutých lodiček,
černému odpadu šlápaly na paty.

Na Sázavě zase za rok,
s touhle partou veselou,
uděláme správný krok,
pro tuhle řeku nádhernou.

Markéta

Poděkování

Na závěr bych ráda připomněla jména těch, kteří se věnovali dobrovolníkům a jejich požadavkům. Jsou to Barbora Čmelíková, Ivana Danešová, Eva Kulhová, Marie Matoušková, Zuzana Matoušková, Martin Pošmurný, Václav Pošmurný, Lenka Smékalová, Marie Škvorová a Eliška Zemanová. Od brzkého rána rozvázeli a servírovali snídaně, obědy a večere, potom ještě uklízeli a odjížděli připravit zásoby na ráno. Když někdo potřeboval tričko, rukavice či pytel na odpadky, byli vždy na svém místě a rozdávali potřebné ze svých aut. Tímto bych chtěla všem členům zásobovacích týmů poděkovat. Sama dobře vím, že je to velmi náročná práce a časově ještě náročnější než pracovat v terénu nebo na lodi.

Závěrečné poděkování patří Denise Cibulkové, která převzala po Báře Čmelíkové nelehkou štafetu manažera projektu, a dle mého soudu, i podle ohlasu vás dobrovolníků, se toho postu zhostila navýsost dobře.

Díky patří všem, kteří jste přispěli k úspěšné realizaci letošního ročníku projektu Čistá řeka Sázava 2010. Teším se spolu s vámi na další, již šestý, ročník tohoto velmi přínosného projektu, který bude i nadále pokračovat, protože řeka Sázava nás prozatím stále ještě potřebuje.

Bohunka Zemanová

Čistá řeka Sázava 2011

6. ročník projektu Čistá řeka Sázava se uskuteční 15. – 17. dubna 2011.

Podrobnější informace naleznete na leader.posazavi.com v sekci Partnerské projekty.

Generální partneři projektu:

POVODÍ VLTAVY

Mediální partner projektu:

Partneři projektu:

Čistá řeka Sázava 2010 na Vysočině

Od středy 14. dubna do neděle 18. dubna 2010 úspěšně proběhl první ročník akce Čistá řeka Sázava 2010 na Vysočině. Do dobrovolnického čištění řeky Sázavy se zapojilo celkem 400 dobrovolníků, z toho 35 na lodích. Společnými silami z řeky i z jejího okolí posbírali 3,9 tun výhradně drobného odpadu (PET lahve, potravinové obaly, papíry). Na Vysočině byl vyčištěn úsek o délce přibližně 40 km (Havlíčkův Brod – Budčice, s výjimkou úseku Okrouhlice – Světlá nad Sázavou). Největší množství odpadu se přirozeně nacházelo poblíž sídel, podél železniční tratě a paradoxně také v přírodní rezervaci Stvořidla, kde bychom čekali zvýšený zájem o přírodu jak ze strany obyvatel, tak ze strany návštěvníků.

Úklid řeky probíhal v koordinaci s úklidem na dolním toku řeky a s aktivitou kraje Vysočina Čistá Vysočina (úklid podél komunikací). Sázava 21 zajistila odvoz odpadu a jeho uskladnění, materiál

vedením vedoucího rybářské stráže MO Českého rybářského svazu Ledeč nad Sázavou pana Petra Blažka bylo všem rybářům vysvětleno, jak je důležité mít okolo sebe čisto.

Školy

Ve všední dny čistili řeku a její okolí žáci škol, o víkendu bylo čištění v rukou dobrovolníků na lodích a na souši. Školy úklid řeky spojily s praktickou výukou či environmentální výchovou. Do akce se v Havlíčkově Brodě zapojila Střední průmyslová škola stavební, Základní škola V Sadech a Základní škola Wolkerova. Ve Světlé nad Sázavou žákům ze Základních škol Komenského a Lánecká se sběrem pomáhali místní rybáři a hasiči. Uklízeli také nejmenší žáci základní školy v Hněvkovicích. U samotných žáků akce sklídila úspěch a byli překvapeni, jaký odpad mohou u řeky nalézt. Žákům nevadilo ani sychravé počasí, které vládlo ve všedních dnech, a do úklidu se pustili s elánem.

bavy nebylo, protože se hodně pracovalo. Práce unaví. Ale po práci nebo o přestávkách byla legrace. Hráli jsme si s tenisáky. Dostali jsme sváču a výbornou večeři. To taky unaví. Ráno jsme brzy vstávali a pokračovali v práci. Našli jsme různé druhy odpadu (pytlíky, plechovky, papíry). Všichni jsme byli po víkendu unavení. Ale byla to zábava a moc hezká akce."

MÍŠA H.

„Ahoj! Supr akce, bezvadná parta, požitkářský večer, únava, omrzliny, spokojenost. Řeka zakalená, tak čistá, stav břehu byl, co se týče odpadu, velmi tristní (byl jsem velmi překvapen množstvím polystyrenu a do dnes zůstává pro mě obrovskou záhadou, kde se tam toho tolik vzalo). Nejvíce jsem pracoval podle mě já."

LUKÁŠ F.

„Na čištění Sázavy se sešla parta skvělých lidí, kteří šli do akce s plným nasazením a na výsledku to je rozhodně znát – především co se týče množství nasbíraného odpadu. Řeka a její okolí si zaslouží být čisté a bez odpadků, což si bohužel někteří neuvědomují. Sbírali jsme nejrůznější odpadky od PET lahví až k zajímavým úlovkům, jako byla třeba plynová maska, kalkulačka nebo třeba léky. Místní lidé i turisté, s kterými jsme se cestou bavili, oceňovali naši snahu a snad budou pokračovat v duchu této akce dále a budou se starat o přírodu, kde žijí nebo ji navštěvují. Jsem moc ráda, že jsem se této akce zúčastnila, společně jsme udělali něco pro přírodu a poznala jsem nové lidi."

RADKA K.

„K tomu nejkrásnějšímu v každé krajině patří řeka se svými peřejemi i klidnými úseky, se svými břehy s bohatým rostlinstvem, se svými obyvateli: rybami, ptáky a mnoha jinými živočichy. Jednou z nejkrásnějších českých řek je nepochybně Sázava, všichni ji máme rádi. Můžeme však na ni být opravdu hrdí? Nemusíme se naopak poněkud stydět a předstírat, že my za nic nemůžeme, pokud se nějaká vážnější chyba vyskytne? Chtěli jsme přispět k tomu, aby všechno bylo, jak má být, aby se Sázava opravdu skvěla v plné kráse. Proto jsme spojili síly a zorganizovali velké Čištění řeky Sázavy. Za všechno nemohou nepořádní lidé, kteří nejen že po sobě odmítají uklízet, ale myslí, že „křoví“ na břehu je vhodným místem pro jejich odložené pneumatiky z aut či doslouživší ledničky. Při zvýšeném stavu vody, neřku-li při povodni, řeka se bere leccos, co do ní nebo na její břeh jistě nepatří. Ale za většinu nečistoty rozhodně může obyčejná lidská pohodlnost a nezodpovědnost, a bohužel se to týká i těch, kde bychom to nejméně čekali: vodáků, trampů, rybářů... Zbavili jsme břehy mnohé nečistoty a máme dobrý pocit, že jsme opravdu pomohli. Víme ale určitě, že až se zase za rok sejdeme při podobném díle – to je náš závazek, bude zase co dělat. Ale chtěli bychom mít práce co nejméně!"

senátor prof. BEDŘICH MOLDAN
předseda sdružení Sázava 21

(pytle, rukavice), lodě, občerstvení a v případě vícedenního čištění také nocleh pro dobrovolníky v rekreačním středisku Sluneční zátoka.

Odpad

Typ nalezeného odpadu na Vysočině se velmi lišil od typu odpadu na dolním toku řeky Sázavy. V oblasti Vysočiny se jednalo výhradně o drobné předměty jako potravinové obaly, PET lahve, papíry, konzervy, sklo, oblečení a boty a použité hygienické potřeby. Z méně běžného odpadu bylo nalezeno 12 pneumatik, sportovní potřeby (lyže, saně), léky (včetně injekční stříkačky) a uhynulá zvířata (srna, ryby). V Havlíčkově Brodě byla u řeky nalezena živá želva nádherná, jejíž odchyt zabezpečili pracovníci Agentury ochrany přírody a krajiny.

Podle stáří odpadu, jeho stupně rozkladu nebo „splynutí“ s přírodou bylo patrné, že úklid v některých místech nebyl prováděn několik (možná i desítek) let. Otázkou je, zda je odpad „zásluhou“ místních obyvatel, chatařů, rybářů, turistů či vodáků a jak změnit mentalitu lidí při nakládání s odpadem. V souvislosti s tím doufáme, že úklid splnil nejen svůj pragmatický účel, ale měl i výchovný efekt. Z reakcí dobrovolníků usuzujeme, že zkušenost s vlastnoručním čištěním řeky má větší význam než tisíce slov. O to více pak zamrzelo, když jsme se 10 dní po čištění doslechli, že v okolí řeky se už zase vyskytly odpadky.

Ledečtí rybáři, kteří uklízeli levý břeh nad Ledčí nad Sázavou, spojili akci s kontrolou rybářů. Pod

Víkendový úklid

O víkendu probíhala akce pro veřejnost. V sobotu se uklízela řeka v Havlíčkově Brodě a v sobotu a neděli probíhal úklid na dvou dvoudenních úsecích Mrzkovice – Ledeč nad Sázavou a Ledeč nad Sázavou – Budčice. Do úklidu se zapojila různá zájmová sdružení a profesní spolky – zaměstnanci Povodí Vltavy, s.p., rybáři, hasiči profesionální i dobrovolní, skauti a zaměstnanci městských úřadů. Zapojili se také místní dobrovolníci a to jak jednotlivci, tak celé rodiny. Rodiče viděli v akci příležitost jak dětem ukázat, k čemu směřuje „obyčejné“ odhození papírku na zem. Úklidu se zúčastnili také dobrovolníci přespolní, zejména mladí vodáci, kteří mají kladný vztah k řece Sázavě a obecně přírodě. Noc ze soboty na neděli strávili dobrovolníci z obou úseků, kteří se účastnili dvoudenního čištění, v rekreačním středisku Sluneční zátoka a společně si vyměnili zkušenosti a zážitky z terénu.

Víkendové slunečné počasí nám přálo a věřím, že všichni měli nejen dobrý pocit z vykonané práce, ale také strávili příjemné chvíle v přírodě s lidmi, kteří byli naladěni na podobnou vlnu. Všem dobrovolníkům udělalo radost tričko, které je stmelilo v jednu partu nadšených lidí jdoucích za společným cílem.

Jak to viděli dobrovolníci?

„Čištění Sázavy byla moc hezká akce. Uklidili jsme spoustu nepořádku. Tahání pytlů unaví. Potkal jsem se se známými i neznámými lidmi. Při práci moc zá-

Kdo za to všechno může a komu děkujeme

finanční a materiální pomoc

partneři akce:

- Povodí Vltavy, s.p.
- Rekreační středisko Sluneční zátoka
- Půjčovna lodí Samba

sponzoři a dárci:

- prof. Bedřich Moldan – senátor
- NRJ servis, Havlíčkův Brod
- Restaurace na Vysočině, Miroslav Křišťál, Havlíčkův Brod
- Cukrárna – potraviny Jana Rajdlová, Ledec nad Sázavou
- Wodákovy Wjeci
- Pekárna U Dymáků, Ledec nad Sázavou
- vodácká cestovka Povoda
- Ing. Miroslav Kříkava, Ledec nad Sázavou
- pan Martin Sedlák, Havlíčkův Brod
- pan Milan Štěch – senátor
- MUDr. Martina Prusíková, Praha
- Kraj Vysočina
- Město Světlá nad Sázavou
- Město Ledec nad Sázavou
- Město Havlíčkův Brod
- Městys Kácov
- Obec Trpišovice
- Obec Bojiště
- Obec Chřenovice

Děkujeme také všem dalším, kteří přispěli přímo v akci materiálem i službami.

dobrovolníci

- SPŠ stavební ak. St. Bechyně Havlíčkův Brod
- Základní škola Wolkerova, Havlíčkův Brod
- Základní škola V Sadech, Havlíčkův Brod

- Základní škola Komenského, Světlá nad Sázavou
- Základní škola Lánecká, Světlá nad Sázavou
- Základní škola Hněvkovice
- MO Českého rybářského svazu Ledec nad Sázavou
- MO Českého rybářského svazu Světlá nad Sázavou
- MO Českého rybářského svazu Havlíčkův Brod
- Hasiči Světlá nad Sázavou
- SDH Ledec nad Sázavou
- HZS kraje Vysočina
- Skauti Havlíčkův Brod
- Zaměstnanci MěÚ Havlíčkův Brod
- Zaměstnanci Povodí Vltavy, s.p., Havlíčkův Brod

Děkujeme také Alešovi, Ivance, Vítkovi, Jardovi, Hance, Ondrovi, Martině, Lubošovi, Daníkov, Stá-ně, Míšovi, Ludmile, Liborovi, Martinovi, Vincenco-vi, Petrovi, Mirkovi, Evě, Jonášovi, Michalovi, Rad-ce, Martině, Danielovi, Tomášovi, Liborovi, Jaroslavu, Danovi, Sabině, Tomášovi, Jardovi, Tere-ze, Janovi, Libuši, Martinovi, Janovi, Magdě, Blan-ce, Janě, Míše, Bertě, Jardovi, Lukášovi, Janičce, Honzovi, Ondrovi, Janovi, Věrc, Markétě, Ivetě, Mírovi, Veronice, Anetě, Jiřímu, Markovi, Zdeňkovi, Pavlovi, Mariánovi, Petrovi, Máje, Kačce, Kristýně, Edovi, Martinovi, Davidovi, Janovi, Jitce, Aničce, Viktorovi, Vojtovi, Martinovi, Vládovi a mnoha a mnoha dalším, kteří vlastníma rukama přispěli k vyčištění řeky Sázavy!

Za organizační pomoc děkují paní Marcela Rumlo-vé, Magdě Bártové, Jitce Domkářové, Aničce Mora-vové, Martině Prusíkové, panu Petru Blažkovi, Sta-nislavu Hausvaterovi, Josefu Böhmovi, Stanislavu

Vrbovi, Liboru Honzářkovi, Michalu Hupkovi a mnohým dalším. Mé největší a velmi upřímné poděkování patří paní Jitce Gögeové (MěÚ Světlá nad Sázavou), panu Janu Klofáčovi (Povodí Vltavy, s.p., Havlíčkův Brod), Petru Stránskému (Ledec nad Sázavou, člen zastupitelstva) a Mírovi a Lence Ja-nouškovým (Sluneční zátoka) za jejich plné nasa-zení při přípravě i v průběhu akce!

Těším se na viděnou příští rok na akci Čistá řeka Sázava 2011 na Vysočině!

Martina Hupková

Manažerka projektu Čistá řeka Sázava na Vysočině

Kontakt: e-mail: hupkova@sazava21.cz

tel: +420 722 680 333

MAS Lípa pro venkov – o.s.

Od 16. do 18. dubna 2010, proběhlo čištění cca 20 km řeky Sázavy na úseku Budči-ce – Maňanův Mlýn. Projekt MAS Lípa pro venkov finančně či materiálně pod-pořili Povodí Vltavy, s.p., firmy LIMA-EKOSLUŽBY s.r.o., AVE CZ, odpadové hospodářství, s.r.o., DSO Rozvoj venkova, Město Zruč nad Sázavou, Město Trhový Štěpánov, Obec Vlastějovice, Obec Chabe-řice, Obec Pertoltice, Obec Tupadly a Obec Potěhy a na 120 dobrovolníků ze ZŠ Zruč nad Sázavou – Okružní, ZŠ Potěhy, občanského sdružení Kalháci, SDH Trhový Štěpánov a Soutičtí rybáři o.s. Sesbírá-no bylo 2,95t odpadu.

Děkuji všem zúčastněným.

Mgr. Radek Tvrdík

Manažer MAS Lípa pro venkov

Nových nápadů je v Posázaví stále dost

Ještě se pořádně nerozběhl rok 2010 a už tu byla vyhlášená 7. výzva Strategického plánu Leader 2007–2013 (SPL). Programový výbor rozhodl o vyhlášení všech 5 fíčí a do této výzvy bylo alokováno 11 009 413,- Kč. Příjem projektů na Posázaví probíhal od 6. dubna do 5. května 2010.

Žadatelé, kteří měli své projekty připravené v „šuplíku“, je přišli konzultovat hned v prvních dnech příjmu. Většina projektů byla ale přijata až v posledním týdnu příjmu Žádostí. V 7. výzvě SPL jsme se tak dočkali projektů na opravu sokoloven v Kácově, Křivsoudově a zázemí sokolů v Krhanicích, ale i projektů na rekonstrukci obecních domů v Ostředku a Bernarticích. Ani hasičské zbrojnice v této výzvě nezůstaly opomenuty, ža-

datelé podali projekty na rekonstrukci v Senohra-bech a Pecera-dech. Zajímavé projekty byly podány ze Sázavy a Astronomické společnosti z Vlašimi. Ani historie nebyla žadateli opomenuta. Louňovičtí přišli s projektem na vytvoření včelařského muzea a za Farnost Votice byl podán projekt na vytvoření galerie v klášterní chodbě. Členové sdružení na ochranu zámku v Třeběšicích podali projekt na rekonstrukci jedné budovy v zámeckém areálu. Do Fiche 5, která je zaměřená na vzdělávací projekty, zkusili připravit další zajímavé semináře, kurzy a exkurze Mateřské centrum Hvězdička a PUTTI, přidali se k nim Ochrana fauny České republiky a Kulturní dům Blaník. Přišel i podnikatel v agroturistice Český Dvůr s rekonstrukcí ubytování.

Celkem v 7. výzvě SPL bylo přijato 17 projektů v celkové výši požadované dotace 16 264 769,- Kč. Všechny projekty prošly administrativní kontrolou a kontrolou přijatelnosti. Stejně jako v předcházejících výzvách, tak i v této 7. výzvě SPL měli žadatelé možnost své projekty blíže představit při veřejných obhajobách. Dotazy výběrové komise směřovaly na praktické části projektu jako je technické řešení či financování. Při veřejných obhajobách projektů měla i veřejnost možnost ptát se žadatelů na to, co je v představovaném projektu zajímavá. Na zasedání výběrové komise probíhalo bodové hodnocení projektů podle předem známých kritérií, které jsou slovně i bodově popsány ve fíčích. Po přidělení všech bodů výběrová komise sestavila pořadí projektů v jednotlivých fíčích a následně rozhodla o doporučení k financování u 12 projektů v celkové výši požadované dotace 10 733 677,- Kč. Vzhledem k omezení finanční alokaci pro tuto výzvu

komise navrhla 2 náhradníky, kterým postupně budou nabídnuty zbývající finance.

Programový výbor si ještě před rozhodnutím o doporučení/nedoporučení projektů k financování vyžádal podrobnější vysvětlení k některým projektům a k celkovému návrhu doporučených a nedoporučených projektů. Konečné rozhodnutí Programového výboru o schválení návrhu Výběrové komise bylo v souladu s podaným návrhem. Programový výbor nevyužil práva změnit návrh Výběrové komise nebo vrátit projekty k přebodování. Plénem Posázaví i Správní rada schválily rozhodnutí Programového výboru a tak už nic nebránilo registraci projektů na RO SZIF dne 23. června 2010. Dnem registrace projektů jsou všechny výdaje vynaložené v souladu s projektem uznatelné pro výpočet dotace. A nyní všem žadatelům podpořených projektů začíná dlouhá cesta k realizaci.

Marie Škvorová

Vybrané projekty k financování v rámci 7. výzvy Strategického plánu Leader 2007 – 2013

Žadatel	Název projektu	Výše požadované dotace	Výše schválené dotace	Celková výše projektu
Fiche 1 - Aby se nám tu líbilo				
Český Dvůr, společnost s ručením omezeným	Rekonstrukce bungalovů a stavba nové jízdní dráhy v Nové Vsi	447 878,00	447 878,00	1 074 909,00
Fiche 3 - Aby se vám tu líbilo				
Město Sázava	Setkání nad knihou v Sázavě	1 581 650,00	1 581 650,00	2 114 867,00
Tělocvičná jednota Sokol Kácov	Rekonstrukce sokolovny v Kácově	1 293 243,00	1 293 243,00	1 436 937,00
Tělocvičná jednota Sokol Křivsoudov	Rekonstrukce sokolovny Křivsoudov	1 800 000,00	1 800 000,00	2 073 401,00
Vlašimská astronomická společnost	Vlašimská hvězdárna - zkvalitnění zázemí pro kulturně-společenskou a populárně-vzdělávací činnost	421 891,00	421 891,00	468 768,00
Obec Bernartice	Živá obec Bernartice	875 313,00	875 313,00	1 186 734,00
Fiche 3 - Aby se vám tu líbilo - náhradníci				
Obec Ostředek	Rekonstrukce budovy č.p. 60 v Ostředku	1 399 256,00		2 002 956,00
Tělocvičná Jednota Sokol Krhanice	Rekonstrukce a dokončení přístavby stávající klubovny TJ Sokol Krhanice	269 619,00		299 577,00
Fiche 4 - Ctíme svou minulost				
Římskokatolická farnost Votice	Galerie sv. Františka Votice	1 799 802,00	1 799 802,00	1 999 780,00
Městys Louňovice pod Blaníkem	Včelařské muzeum v Louňovicích pod Blaníkem	1 133 550,00	1 133 550,00	1 504 107,00
Fiche 5 - Stavíme na rodině a mládeži				
Mateřské centrum Hvězdička	Vzdělávání v oblasti drobných řemesel	249 750,00	249 750,00	249 750,00
Ochrana Fauny ČR	Druhý rok na fauně	287 200,00	287 200,00	287 200,00
Mateřské centrum PUTTI, o.s.	Pokračujeme tam, kde jsme začali	596 650,00	596 650,00	596 650,00
Kulturní dům Blaník	Podblanické tvoření pro šikovná stvoření	246 750,00	246 750,00	246 750,00
Celkem		12 402 552,00	10 733 677,00	15 542 386,00

Galerie projektů podpořených v rámci Strategického plánu Leader 2007 – 2013

1) Obec Právoň – Památky a historie obce Právoň

Podaná žádost: 15. 8. 2008

Realizace projektu: 23. 6. 2009 – 2. 6. 2010

Popis projektu:

Výsledkem projektu jsou dvě zrekonstruované kapličky v Právoňě a Křížově. V rámci projektu proběhlo mapování a soupis drobných sakrálních objektů a jiných památek místního významu. Výstupem projektu je publikace „Památky a historie obce Právoň a přidružených obcí“. Publikace seznamuje veřejnost se staršími i nejnovějšími dějiny obce Právoň a jejích částí v širších historických – regionálních i celočeských souvislostech. Publikace kromě vzdělávacích efektů napomůže posílení identity občanů s místem, přispěje k propagaci obce a regionu.

Financování projektu:

Výše požadované dotace: 934 341,20 Kč

Spoluúčast žadatele: 91 417,80 Kč

Celkové náklady projektu: 1 025 759,00 Kč

2) Město Sázava – Oprava areálu kaple sv. Prokopa V Lázních v Sázavě

Podaná žádost: 18. 9. 2008

Realizace projektu: 25. 9. 2009 – 21. 4. 2010

Popis projektu:

Areál kaple sv. Prokopa a studánky V Lázních v Sázavě je chráněná kulturní památka, vztahující se k historii Sázavského kláštera. Místo je od nepamě-

ti uctíváno jako místo setkání knížete Oldřicha a poustevníka Prokopa a učinění jeho prvního zázraku – proměny vody ve víno. Areál je cílem tisíců poutníků, turistů i místních obyvatel, kteří chodí do studánky pro dobrou, údajně léčivou, vodu. Cílem projektu byla celková oprava kaple sv. Prokopa, studánky včetně nejbližšího okolí, zpřístupnění části areálu a jeho parková úprava, které zachovaly kvalitu památky a zvýšily její atraktivnost.

Financování projektu:

Výše požadované dotace: 944 051,00 Kč

Spoluúčast žadatele: 314 684,00 Kč

Celkové náklady projektu: 1 258 735,00 Kč

3) Sdružení Zlenice – Studie na záchranu a rehabilitaci hradní zříceniny Zlenice a jejího přírodního prostředí

Podaná žádost: 18. 8. 2008

Realizace projektu: 2. 5. 2009 – 20. 5. 2010

Popis projektu:

Projekt komplexní dokumentace zajistí celkovou – nezbytně nutnou – studii záchranu a následnou

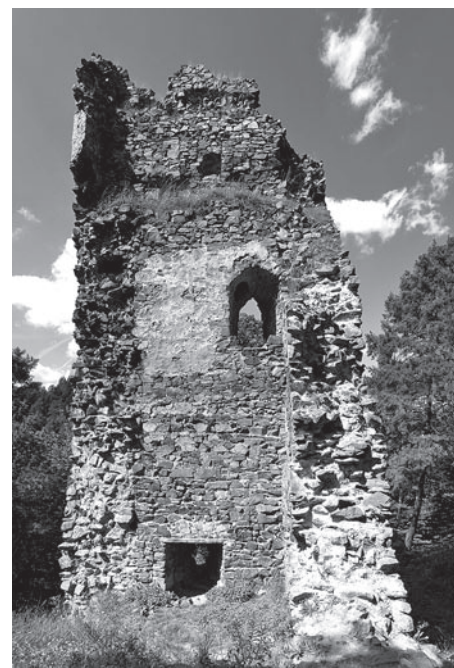
rehabilitaci hradní zříceniny a jejího přírodního prostředí. Studie bude sloužit jako podklad pro pokračování probíhajících konzervačních a restaurátorských prací na památce. Studie dále významně přispěje k řešení vzájemné koexistence přírodního prostředí – lesa, v němž se památka nachází a jednotlivých dochovaných konstrukcí, které jsou zdrojem cenných historických informací. Studie podrobně popisuje současný stav památky, její míru poškození a zachytí vážné havarijní stavy. Studie současně zachycuje a identifikuje ty konstrukce, jejich zánik bezprostředně hrozí a jejichž sanace je v následujících letech málo pravděpodobná.

Financování projektu:

Výše požadované dotace: 449 820,00 Kč

Spoluúčast žadatele: 49 980,00 Kč

Celkové náklady projektu: 499 800,00 Kč

4) ZO ČSOP – Publikace „Konopištský park“

Podaná žádost: 18. 8. 2008

Realizace projektu: 9. 12. 2008 – 20. 3. 2010

Popis projektu:

Konopištský zámecký park patří k největším, architektonicky a dendrologicky nejhodnotnějším parkům v České republice. Kniha, která podrobně popisuje park a jeho kulturní a přírodní hodnoty, nebyla v takovém rozsahu dosud vydána. Cílem projektu bylo vydání nové publikace o zámeckém parku, která informuje a seznamuje nejširší veřejnost s jeho historií, architektonickými zajímavostmi, kulturním a přírodním dědictvím. Publikace přispěje k uvědomění si významu a hodnoty parku nejen pro region Benešovska. Napomůže k posílení sounáležitosti obyvatel s regionem. Publikace je určena pro nejširší veřejnost všech věkových skupin se zájmem o historii, architekturu a přírodu, pro studenty, návštěvníky parku, školní nebo přírodovědné exkurze. Poslouží i jako inspirace k vycházkám do parku pro rodiny s dětmi.

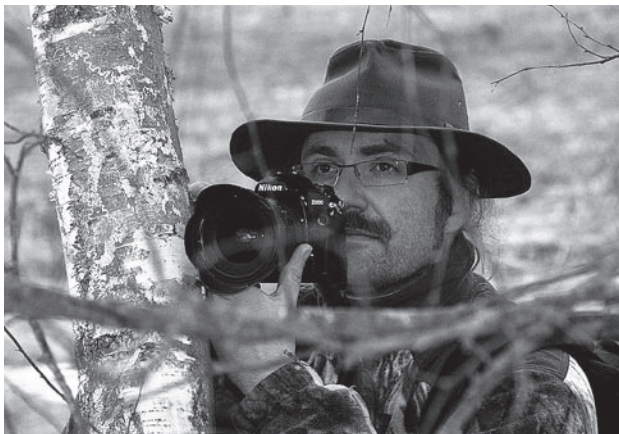
Financování projektu:

Výše požadované dotace: 243 351,00 Kč

Spoluúčast žadatele: 56 937,00 Kč

Celkové náklady projektu: 300 288,00 Kč

Příroda Posázaví v obrazech

hlédnout do nejzajímavějších míst regionu, jako jsou řeka Sázava, Chráněná krajinná oblast Blaník, Medník, štolý rudných dolů, ale také méně známé lokality.

K dispozici budou také pohyblivé obrázky ve formě krátkých motivačních spotů. Ty bude možnost si od srpna prohlédnout v sekci E-televize na webových stránkách www.posazavi.com nebo shlédnout na ve stejném měsíci vydaném DVD. Na disku uživatel najde dvacetiminutový film Život na řece Sáze, který popisuje vývoj aktiv lidí žijících a pracujících na březích řeky, uvidíte různá místa na historických pohlednicích i v plném proudu života, ale především se setkáte s různými způsoby obživy, které řeka přinesla obyvatelům. Stejně tak najdete na

DVD dvacet pět krátkých (2 – 4 minuty) filmových spotů, které Vám ukáží přírodu v pohybu – lovícího orla, sovy na číhané, mloka nebo čolka, ryby v potocích stejně jako rozkvétající květiny. To vše je doplněno odborným komentářem.

V rámci výše zmíněného projektu se nám již podařilo vydat „trhací“ mapu Posázaví pro potřeby informačních center, která ji využívají pro zajištění primární orientace návštěvníků po regionu. Motivační mapa Posázaví Vás provede bezpečně celým regionem, upozorní na zajímavá místa a zákoutí. Vyšlo také pexeso s obrázky přírody. Byly vybrány nejzajímavější oblasti v naší turistické destinaci pro zvýšení image regionu Posázaví.

Pokud máte zájem o již zde zmíněné propagační materiály, stačí se zastavit na některém informačním centru v regionu Posázaví nebo přímo u nás v kanceláři společnosti. Projekt Multimediálně z domova i kanceláře do Posázaví je dotován Evropskou unií z Regionálního operačního programu NUTS II Střední Čechy.

Bohunka Zemanová

Ve čtvrtek 10. června vernisáž výstavy Příroda v obrazech odstartovala další výstavu, kterou uspořádala obecně prospěšná společnost v prostorách piaristické koleje v Benešově.

K padesáti obrazům o historii, které nyní kráší přízemí objektu, přibýlo dalších padesát obrazů o přírodě z Posázaví. Celkem si tak můžete prohlédnout 100 velkoplošných obrazů z regionu Posázaví, které opravdu stojí za to vidět. Tak neváhejte a přijďte se podívat. Vstup na výstavu je zcela zdarma.

Příroda je v letošním roce hlavním propagačním tématem v Posázaví. V rámci projektu Multimediálně z domova i kanceláře do Posázaví můžete prostřednictvím fotografického mapování na

Evaluace naplňování strategie v regionu Posázaví

Posouzení stavu rozvoje regionu za období 2006 – 2010 a plán aktivit na období 2011 – 2013.

Cílem procesu evaluace je zhodnotit uplynulé čtyřleté období rozvojových aktivit v regionu Posázaví. Hodnotíme nejen finanční dopady realizace projektů, ale především dopady vnímání aktivit směřujících k rozvoji partnerské spolupráce obyvateli a organizacemi z regionu Posázaví. Region Posázaví definujeme jako území, na kterém působí Místní akční skupina Posázaví (dále jen MAS Posázaví).

Společný zájem a společnou práci směřující k určitému cíli považujeme za nejefektivnější nástroj k budování, rozvíjení a posilování partnerství nejen v Posázaví, ale i kdekoli jinde. Poslední celoregionální plánování proběhlo v roce 2006, kdy byla zpracována aktualizace rozvojové strategie regionu na roky 2007 – 2013 se širokým zapojením veřejnosti. Současnou evaluací dojde k porovnání plánů se skutečnými postupy a zrealizovanými projekty, porovnáme plány MAS Posázaví se skutečnými výstupy, budeme se ptát na skutečné chápání pozice MAS Posázaví v regionu. Cílem procesu je vtáhnout do hodnocení nejen subjekty aktivní v MAS Posázaví, ale oslovili jsme co největší množství potenciálních partnerů ze všech sektorů – podnikatele, neziskový sektor i veřejnou správu.

Pro kvalitní, účelný a smysluplný postup byla realizována tato metodická opatření:

- informační kampaň;
- osobní setkání partnerů (plánovací setkání);

- zpracování výstupů z plánovacích setkání;
- společná regionální konference;

Také jsme zapojili cílové skupiny, které většinou reflektovali oslovené oblasti partnerů z roku 2006.

Regionální setkání proběhla:

- 15. dubna 2010 Regionální setkání mikroregionu CHOPOS a obcí Tichonice, Choratice
- 19. dubna 2010 Regionální setkání mikroregionů Blaník, Podblanicko a Želivka
- 20. dubna 2010 Regionální setkání mikroregionu Týnecko, městyse Kácov a obcí Kamenný Přívoz, Krňany a Pohoří
- 22. dubna 2010 Regionální setkání mikroregionů Malé Posázaví a Džbány
- 26. dubna 2010 Regionální setkání měst Sázava, Týnec nad Sázavou, Benešov, Neveklov, Votice, Bystřice a Jílové u Prahy

Oborová setkání proběhla:

- 27. dubna 2010 Oborové setkání správců a majitelů památkových objektů a muzeí
- 29. dubna 2010 Oborové setkání podnikatelů v cestovním ruchu
- 4. května 2010 Oborové setkání pracovníků a zřizovatelů informačních center
- 10. května 2010 Oborové setkání pořadatelů kulturních a sportovních akcí, ochotníci
- 13. května 2010 Oborové setkání chovatelů koní, majitelů stájí, jízďáren
- 18. května 2010 Oborové setkání subjektů spjatých s řekou Sázavou a vodními plochami
- 25. května 2010 Oborové setkání Mateřská centra a organizace pracující s mládeží
- 27. května 2010 Oborové setkání škol a školských zařízení

15. června 2010 Schválení výsledků analýzy jako podkladů pro konferenci Programovým výborem MAS

17. června 2010 Konference k rozvoji Posázaví v Týnci nad Sázavou

1. září 2010 Předání zpracovaných výsledků evaluace rozvoje regionu Posázaví za období 2006 – 2010 a návrh aktualizace postupů a financování na období 2011 – 2013 Programovému výboru

21. září 2010 Schválení evaluace a aktualizace Strategického plánu Leader Programovým výborem MAS

říjen 2010 Předání výstupů na SZIF

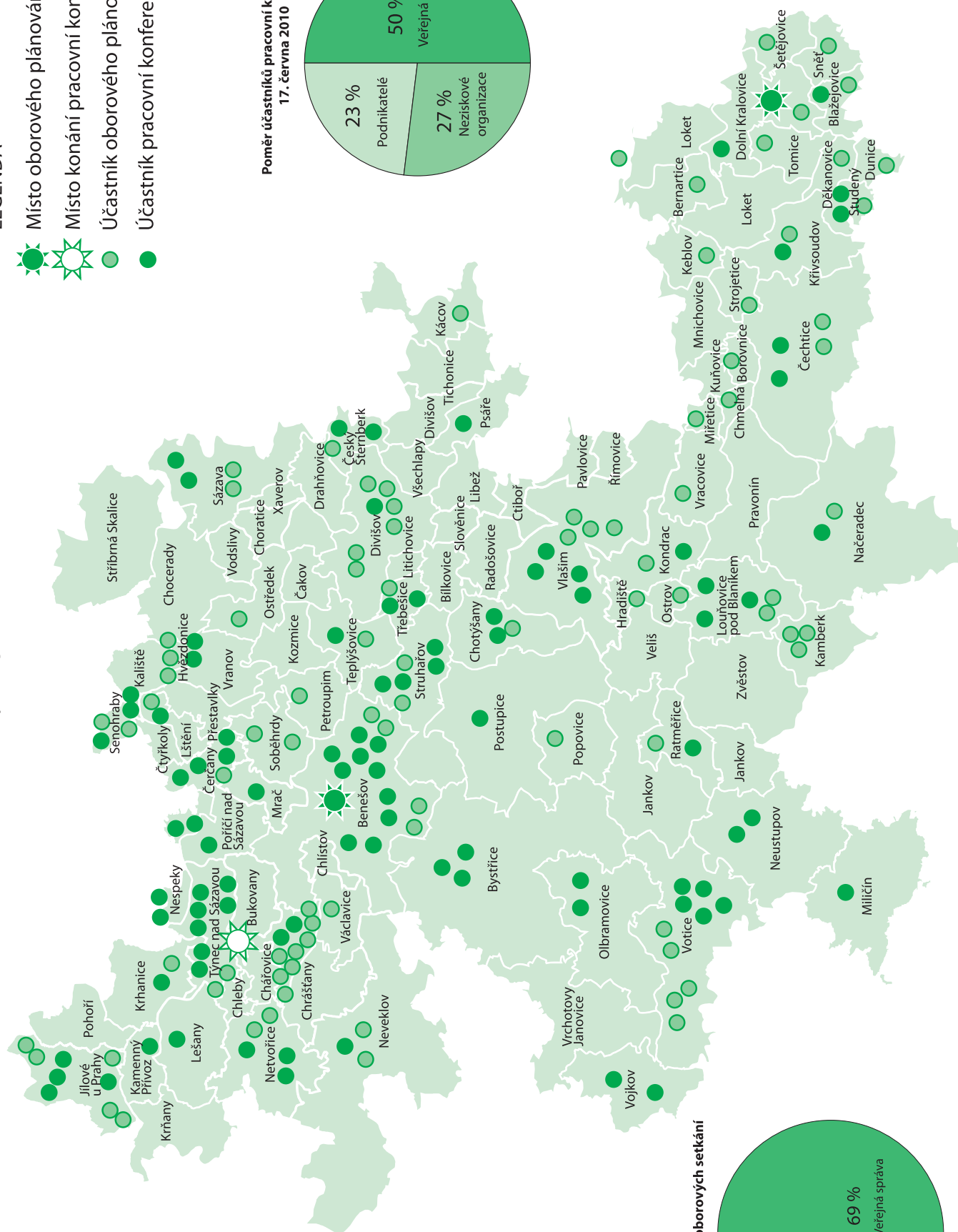
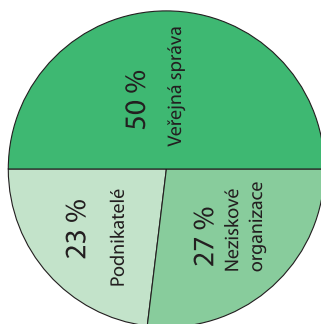
Více najdete na leader.posazavi.com

Proces evaluace rozvoje regionu Posázaví v roce 2010

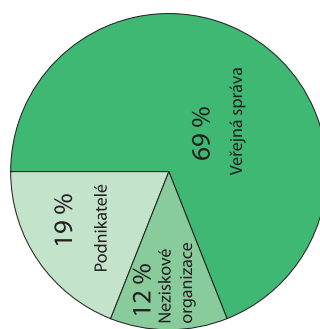
LEGENDA

- Místo oborového plánování
- Místo konání pracovní konference
- Účastník oborového plánování
- Účastník pracovní konference

Poměr účastníků pracovní konference
17. června 2010

Poměr účastníků oborových setkání

Kapličky na Voticku zmapovány

a byly důstojnou připomínkou minulých generací, křesťanské víry, tradice, zručnosti místních obyvatel a krásy regionu.

„Pro mě jsou kapličky, kříže, Boží muka a další náboženské symboly postavené v přírodě a na veřejných místech vyjádřením toho, co bylo pro naše předky důležité, co vycházelo z jejich srdce, z jejich vnímání života, vnímám tam hlas předků, vnímám tam také odkaz pro svůj život – na co nemám zapomenout,“ říká Jan Böhm, farář římskokatolické církve ve Voticích.

Je potěšující, že jsou objekty, o které se lidé stále s láskou a často zcela nezištně starají, což dokládá upravené okolí a čerstvé květiny. V rámci mapování ale byly objeveny i objekty zcela zapomenuté, poničené anebo už jen zbytky těchto památek. Kromě studie drobných sakrálních staveb byly před velké sakrální památky regionu umístěny informační tabule jako další připomenutí historie a byla opravena zvonička na návsi v osadě Beztahov.

Do realizace projektu byly zapojeny i děti z místních škol prostřednictvím tematicky zaměřené soutěže, jejich práce byly vystaveny, dospělí si zasoutěžili prostřednictvím poznávacího kvízu a také se

uskutečnilo přátelské popovídání o kapličkách a průběhu realizace celého projektu.

Projekt byl finančně podpořen z programu LEADER prostřednictvím Místní akční skupiny Posázaví v rámci realizace Programu rozvoje venkova Ministerstva zemědělství ČR. V současné době je podána žádost o proplacení vynaložených nákladů a jsou připravovány navazující aktivity projektu.

Lucie Krubnerová

V rámci realizace projektu „Cestou kříže Votickem“ byly zmapovány drobné sakrální památky – křížky, kapličky, Boží muka a zvoničky ve Voticích a okolí. Z nashromážděných podkladů byla vydána publikace s fotografiemi jednotlivých objektů o celkovém nákladu 1 000 ks. Velký zájem ze strany veřejnosti svědčí o tom, že se opravdu povedla. Publikaci věnují autoři všem, kteří se starají o to, aby jednotlivé představované památky nezanikly

Opravenou kapličku sv. Prokopa vysvětil pražský arcibiskup Dominik Duka

V roce 2008 získalo Město Sázava za spolupráce s MAS Posázaví o.p.s. dotaci Státního zemědělského intervenčního fondu z programu Leader na opravu areálu kaple sv. Prokopa v Lázních.

Areál kaple sv. Prokopa a studánky v Lázních v Sázavě je chráněná kulturní památka, vztahující se k historii Sázavského kláštera. Místo je od nepaměti uctíváno jako místo setkání knížete Oldřicha a poustevníka Prokopa a učinění jeho prvního zázraku – proměny vody ve víno. Areál je cílem tisíců poutníků, turistů i místních obyvatel, kteří chodí do studánky pro dobrou, údajně léčivou, vodu.

Celý areál pomalu chátral a zasloužil si uvést do stavu, který by reprezentoval tuto významnou památku podle současných měřítek. Při úvahách o re-

konstrukci tohoto areálu se zapojili do projektu i majitelé pozemku, kteří velkoryse darovali městu Sázava část pozemku, na kterém kaplička stojí. Cílem projektu byla celková oprava kaple sv. Prokopa, studánky včetně nejbližšího okolí, zpřístupnění části areálu a jeho parková úprava, které by zachovaly kvalitu památky a zvýšily její atraktivnost. V dubnu 2010 vysvětil čerstvě opravenou kapli sv. Prokopa v Lázních nový pražský arcibiskup Dominik Duka. Byla to jedna z jeho prvních cest mimo Prahu v nové funkci. Po mši svaté v kostele sv. Prokopa se Dominik Duka vydal na staré poutní místo v procesi za doprovodu zpěvu a desítek lidí, kteří chtěli spatřit nového arcibiskupa a českého metropolitu na vlastní oči. V Lázních v krátkém programu přednesli projevy starosta města Sázavy Petr Šibrava a ředitelka společnosti Posázaví o.p.s., Bohunka Zemánková. Potom pan arcibiskup kapličku vysvětil.

Kaplička a studánka sv. Prokopa v Lázních

Kaplička a studánka na levém břehu řeky Sázavy na okraji města Sázavy pod Dojetickým vrchem má hned několik názvů: V Lázních, U Prokopa, Vosovka. Název Vosovka je podobný názvům ostatních studánek ze svatopropokpskou tradicí po okolí jako Rakovka pod Bílým Kamenem nebo Habrovka v Če-

řenicích. Název je prý odvozen od osiky, které se dobře daří v blízkosti vody (Maštaliř). Kovář Stanislav Kuna ve své Kronice městečka Sázavy se však zmiňuje, že dříve se zde správně říkalo U vozovky, protože mezi kaplí a řekou byla vozová cesta, která byla zrušená stavbou železnice. Název prý zkomolil německý inženýr geometr, který neuměl vyslovit slovo vozovka. Na současných katastrálních mapách se pozemky v okolí jmenují Nad vozovkou. Ovšem v polovině 18. století mnich Sázavského kláštera Hugo Fabricius uvádí ještě starší název Wosunka, takže výklad Kunův je zřejmě mylný. Wosovku registruje také katastrální mapa z roku 1841. Název V Lázních vznikl v 18. století, když nedaleko studánky, která prý vykazovala léčivou moc, vybudovali benediktini v roce 1750 teplé i studené vanové lázně. Původní dřevěná kaple, jejíž podobu známe z rytiny Daniela Dvořáka ilustrující Bridelovu knihu Jiskra slávy svatopropokpské z roku 1699, byla přestavěna v roce 1713 nákladem mnichů Sázavského kláštera. V roce 1924 byla kaple opravena nákladem rodiny Krátily, vlastníci sousední vily. Studánka před kaplí byla vyzděna kamenem s pískovcovou obrubou a železnou mříží, ke které byl připevněn dřevěný okov na nabírání vody. Na odpadovou vodu byl pískovcový kalich, dodnes zachovaný. K němu se váže lidová pověst o čertovi, který chtěl kalich ukrást, ale ruka se mu do něho zabořila a on nemohl utéci. Dnes se ukazuje otisk pěti ďábelských pařátů v kamenném kalichu. Komu se podaří vložit prsty do všech důlků, splní se mu tajné přání. Také se vypráví, že když se děvče o pouti napije z této studánky, do roka se určitě vdá.

Milan Štědra

Stavebně historický průzkum bývalé továrny na kameninu v Týnci nad Sázavou

Projekt, který jsme jako Historický klub o.s. zrealizovali v rámci Strategického plánu Leader, měl v prvotním plánu objasnit zamotanou historii tohoto objektu. I přes nedlouhou historii (co je to 200 let u památky) nebylo jasné, kdy byl objekt vlastně postaven. Díky dendrologickému průzkumu krovů byl jako rok výstavby potvrzen rok 1812. Stejně tak jsme chtěli objasnit jednotlivé stavební etapy objektu, jeho přerod z továrny na hotel a pak na kulturní dům. Díky kvalitním dodavatelům, kteří dodávali jednotlivé části, se celý záměr podařil. Dnes již známe skoro vše, co mohl dům prozradit ... ale některá tajemství stále přetrvávají. Nám teď jen zbývá přesvědčit majitele, aby závěry průzkumu a především jeho doporučení, uvedl do života a navrátil tak Hotelu jeho zaslou slávu.

Václav Pošmurný, člen Historického klubu o.s.

Stavebně-historický a památkový význam objektu

Areál bývalé manufaktury na týneckou kameninu č. p. 2 v Týnci nad Sázavou je zapsaný v ústředním seznamu nemovitých kulturních památek pod číslem rejstříku 15204/2-3970, je tedy kulturní památkou ve smyslu zákona č. 20/1987 Sb. Bývalá manufaktura na týneckou kameninu je přes svůj vnější, poněkud nenápadný, modernizací poškozený a zanedbaný vzhled hodnotnou architekturou, typologicky velmi pozoruhodnou, s převažující raně klasicistní dispozicí ze začátku 19. století, významně upravenou eklekticky na konci 19. století, dochovanou ve všech podstatných konstrukcích (obvodové vnitřní a dělicí stěny, klenby, krov).

Z památkového i architektonického hlediska je bývalá manufaktura na týneckou kameninu hodnotná v rozsahu své historické dispozice (především klasicistní) a konstrukcí. Hodnotné jsou obvodové i vnitřní dělicí zdi, klenby, krov a z architektonických detailů především vstupní hlavní portál, reliéfní znak ve štítu a kamenná ostění sklepních okének. Naopak silně rušivá je dnešní podoba fasád, s novodobou krustou omítky a s novodobými okny. Silně rušivé jsou přístavby k zahradnímu (jižnímu) průčelí a vikýře (zejména zcela zbytečná horní etáž) v západní části budovy. Zvláště interiéry, zasažené modernizacemi, postrádají jakékoliv architektonické či památkové hodnoty a v některých případech působí značně rušivě. Prostory velkého sálu a jeho boční-

ho zázemí představují přes likvidaci veškerých souvisejících historických konstrukcí a detailů (především spodní části krovu) přijatelné architektonické prostředí, odpovídající průměrné dobové tvorbě 60. let 20. století. Novodobým obohacením stavby je hodinová věžička.

Závěr stavebně historického průzkumu

Stavebně historický průzkum bývalé manufaktury na týneckou kameninu č. p. 2 v Týnci nad Sázavou potvrdil očekávaný kulturně historický, architektonický a památkový význam tohoto objektu. Přes svůj robustní zámecký vzhled se jedná v podstatě o pozoruhodnou technickou památku, jeden z posledních dochovaných objektů manufakturní fáze výroby v předindustriálním období.

Hlavním výsledkem průzkumu je podrobná interpretace dosud blíže nezkoumaného stavebního vývoje, doplněná o identifikaci hlavních hodnot objektu. Doufejme, že objekt nalezneme po desetiletích nešetrných zásahů, chátrání a devastace v budoucnosti odpovídající využití, které by přineslo

plnou rehabilitaci jeho nesporných památkových kvalit a hodnot. Případná obnova si vyžádá aktivní účast a pochopení zkušeného projektanta, ale i odpovědných pracovníků památkové péče. Předkládaný stavebně historický průzkum by měl být jedním z prvních kroků k celkové rehabilitaci této zajímavé památky městské profánní architektury.

Ing. Arch. Jan Pešta

„Obnovená staletí“ v Muzeu Podblanicka

10. června byla ve vlašimském zámku, sídle Muzea Podblanicka, slavnostně otevřena letní výstava „Obnovená staletí“. O restaurování předmětů Muzea Podblanicka. Zahájení proběhlo v rámci již VI. zámecké muzejní noci a výstava potrvá do 5. září. Návštěvníky seznamuje s technikami restaurování obrazů, soch, nábytku, keramiky ale i zbraní. Tematické panely ukazují postupnou proměnu většinou velmi poškozených děl. Obnovený stav pak návštěvníci vychutnají na vlastní oči. Výstava přibližuje předměty, restaurované Muzeem Podblanicka po roce 1990. Z dlouhého seznamu mohla být vybrána jen část. Většina obnovených položek totiž dotváří stálé expozice muzea ve Vlašimi, Benešově a Růžkových Lhoticích. Výstava se ohlíží také za obnovou fasád severního křídla zámku Vlašim v 80. letech 20. století. I tady šlo o velkou restaurátorskou akci, na které se muzeum finančně významně podílelo. Vedle fotografií je zastoupeno několik štukatérských forem, veřejnosti přístupných poprvé.

Výstava připomíná jeden z hlavních úkolů profesionálních muzeí, stanovený Mezinárodní radou muzeí (ICOM), a sice „uchovávat sbírkové předměty pro budoucí generace“. S tím souvisí povinnost pečovat o ně. Restaurování představuje, po preventivní a sanační konzervaci, třetí a finančně nejnáročnější stupeň péče. Muzeum Podblanicka se restaurování sbírkových předmětů věnuje soustavně. V letech 2003–2009 uskutečnilo, jako příspěvková organizace Středočeského

kraje, celkem 27 restaurátorských akcí. Včetně dvou etap obnovy mnohopoložkového Šounova betlému. Z rozpočtu muzeum na akce vynaložilo 536 526 Kč. Získat se podařilo mimořádné dotace Středočeského kraje (175 000 Kč) a Ministerstva kultury ČR (25 000 Kč). Zdůraznit je třeba také

příspěvky měst Benešova (40 000 Kč) a Votic (10 000 Kč). „Obnovená staletí“ jsou výstavou o restaurování části kulturního dědictví regionu. Na prohlídku vás až do 5. září srdečně zve Muzeum Podblanicka.

Jindřich Nusek

Letošní benefiční Festival Vlčkovice byl opět ve znamení pohody!

Nekonečné fronty u stánků s občerstvením, kapely, na které ani nevidíte, a k tomu vysoké vstupné – s ničím takovým se na festivalu ve Vlčkovických neseťkáte. Rodinná atmosféra, alternativně laděná hudba a dobré jídlo – to jsou atributy originálního festivalu ve Vlčkovických, kde si každý může odpočinout a zároveň tak přispět na dobrou věc.

Příjemné prostředí, kvalitní hudba a dobré jídlo – to jsou již tradiční hodnoty benefičního festivalu ve Vlčkovických, který slouží k vybudování chráněného bydlení pro lidi s mentálním postižením. Celý výtěžek festivalu byl zdvojnásoben nadací Divoké Husy a bude použit právě na rekonstrukci bytů chráněného bydlení. Pro ty, kteří se přijeli pobavit a svou přítomností podpořit obecně prospěšnou společnost Statek Vlčkovice, organizátoři zvolili formu netradičního divadelně-hudebního festivalu.

Dvoudenní benefiční festival proběhl od pátku 16. července do soboty 17. července v prostorách statku ve Vlčkovických. Jako každý rok nabídl známější tváře, ale i překvapil novými tvářemi vystupujících umělců.

Program v pátek

Festival zahájila projekce psychologického thrilleru Pouta režiséra Radima Špačka, který jej osobně představil. Diváci tak měli možnost se o filmopobavit přímo s jeho tvůrcem. Poprvé se na vlčkovických prknech, jež znamenají svět České Sibiře, objevila kapela Psychodelický flákač na odstřel. Následovalo jí českému publiku známé uskupení Znouzectnost. Vystoupilo se svým velice energickým rebelským rock'n'rollem, který nikoho nenechal dlouho v klidu. Večer zakončila electro-undergroundová skupina Jiříkovo vidění.

Sobota – nehudbní část

V druhém dni se účastníci festivalu mohli zapojit do tradičních denních aktivit. Své dovednosti si mohli vyzkoušet například na workshopech (lukošťelba, žonglování a vrhání nožů), nebo jen tak posedět v čajovně, či se osvěžit v přilehlém rybníce. Pro sportovně laděné návštěvníky byl připraven turnaj ve fotbale, který byl zpestřen živým vystoupením electro-hiphopové formace Pupussy cacats. Souběžně s fotbalovým turnajem v prostorách ovčína běželo pásmo amatérských filmů.

Opoledne se ovčín stal dějištěm divadelních vystoupení. Tento blok zahájila skupina Ztracená existence se svým vystoupením Zmalujme se. Poté ji vystřídal literárně-divadelní performance uskupení zvaného Misionáři:357 se svým číslem zvaným Kamarádi na Orbitě. Divadelní program uzavřela opět skupina Ztracená existence, která divákům ve svém vystoupení zvaném Adolf Hilter revival předvedla, jak to asi vypadá, když se parta jistě „velice vzdělaných a inteligentních“ příslušníků hnutí skinheads rozhodne dát dohromady kapelu.

Sobota – hudební část

Večerní program patřil hudebním vystoupením skupin Jamchestra (groove, funk & jazz v multižánrové hudební oáze), Ty Syčáci (brněnské hudební ekvilibrium poprvé ve Vlčkovických s živými bicími nástroji) a vrcholem večera byla vynikající skupina Traband.

Kromě kulturního vyžití se na festivalu bylo možné zapojit i do vedlejších aktivit jako je například roztodivná tombola, soutěž Vlčkovický Lumír (soutěž o nejoriginálnějšího diváka festivalu), prohlídka zámku a okolí nebo výstava Robina Krause.

Vlčkovický festival měl nejen pobavit, rozesmát či rozplakat své návštěvníky, ale hlavně pomoci obecně prospěšné společnosti Statek Vlčkovice.

O obecně prospěšné společnosti Statek Vlčkovice

Statek Vlčkovice, o.p.s. je nestátní neziskovou organizací, její hlavními cíli jsou vybudovat a poskytovat sociální služby chráněného bydlení a odlehčovací služby pro mladé lidi s mentálním postižením a sociálním znevýhodněním, záchrana kulturního dědictví v osadě Vlčkovice a zvyšování kvality života na venkově, pořádání kulturních a vzdělávacích akcí a také turisticky zviditelnit kouzlo lokality České Sibiře.

Společnost Statek Vlčkovice vychází z myšlenky harmonického života člověka jako jedinečné a hodnotné bytosti ve svém sociálním, kulturním a environmentálním prostředí. Jejím cílem je podpora sociálního inkluze osob s lehkým mentálním postižením a osob sociálně znevýhodněných ze Středočeského kraje a eliminace rizika jejich sociálního vyloučení. Zároveň se usiluje o záchranu a obnovu kulturního dědictví v areálu zámku Vlčkovice. Těmto cílům odpovídá záměr vybudovat stabilní a dynamický sociální podnik.

Více informací najdete na internetových stránkách <http://www.statekvlckovice.cz/>

V Louňovicích pod Bláníkem se připravuje včelařské muzeum

Včelařství má v Louňovicích pod Bláníkem mnohaletou tradici. Na území městyse také působí poměrně početná organizace včelařů, která ve spolupráci se starostkou městyse Ing. Růženou Kučerovou připravila žádost o dotaci na opravu památkově chráněné a v současné době nevyužívané obecní budovy, do které by ráda nově přestěhovala exponáty své sbírky vztahující se k historii včelařství na území Podblanicka. Pro tyto účely využili sedmou výzvu k předkládání žádostí o dotaci v rámci Strategického plánu Leader a jeho Fichi 4 – ČTÍME SVOU MINULOST. Tento projekt byl již vybrán výběrovou komisí a schválen členy Programového výboru a Pléna MAS Posázaví o.p.s. a nyní je registrován na Státním zemědělském intervenčním fondu. Pokud tam dopadne administrativní kontrola, hodnocení přijatel-

nosti a bodování dobře, dočkají se louňovičtí včelaři důstojných a nových prostor pro své cenné poklady a městyse Louňovice pod Bláníkem stavební obnovy památkově chráněné budovy. Toto plánované muzeum je připravováno jako interaktivní, návštěvníci si budou moci vyzkoušet stále funkční a dnes již nepoužívané medomety a vytvořit si tak samotný med nebo vyříznout včelí vosk s medem na žvýkání. Bude zde také instalován oblíbený prohlížeč úl s živými včelami, dětská figurína oblečená v kompletním ochranném oděvu, historické figurální úly z 18. a z konce 19. století a mnohá jiná lákadla.

Prostory muzea nebudou sloužit pouze muzejním účelům, ale vzhledem k poměrně rozsáhlé sbírce písemností o včelařství na území Podblanicka a okolí, zde bude zřízena a zpřístupněna i badatelna, kterou budou moci využívat zájemci o včelařství nebo třeba také studenti. Díky přednáškové místnosti v části muzea a jejímu technickému vybavení zde bude možné uskutečnit přednášky pro širší veřejnost, promítat propagační filmy nebo pohádky o včelkách pro dětské návštěvníky (exkurze základních a mateřských škol). V obnovených prostorách bude také zřízena dosud chybějící klubovna a zázemí pro místní včelaře.

Do samotné realizace projektu jsou zapojeni také místní obyvatelé, kteří přispěli a stále mohou přispět k rozšíření nabídky darováním nebo zapůjčením starých exponátů nebo historických i součas-

nějších fotografií vztahujících se k včelařství a včelaření. Těmto přispěvatelům bude věnováno poděkování mimo jiné také na vstupní informační tabuli v prostorách muzea.

V Pravoníně se křtila kniha

V pátek 11. června byla v Pravoníně slavnostně pokřtěna kniha mapující památky a historii obce, na jejímž vzniku se podílel kolektiv autorů v čele s ředitelkou Státního okresního archivu Benešov, paní PhDr. Evou Procházkovou. Dalším spoluautorem byl pan František Pospíšil a velkého poděkování se dostalo také Ing. Karlu Bártovi za odbornou spolupráci. Tato kniha vznikla za finanční podpory MZe, Programu rozvoje venkova, osy IV. Leader, opatření 1.2. Realizace místní rozvojové strategie. Žádost o dotaci byla podána v létě v roce 2008, realizace projektu započala v červnu 2009 a trvala necelý rok. V rámci projektu s názvem „Památky a historie obce Pravonín“ vznikla nejen publikace mapující historii obce a jejích pěti osad, ale také soupis kulturního dědictví celé obce rozčleněný podle jednotlivých místních částí, a zároveň došlo také k opravě dvou kapliček v Pravoníně a v Křížově.

Vydaná kniha, první tohoto rozsahu v historii obce Pravonín, se podle dosavadních reakcí velmi povedla a občané Pravonína jsou na ni náležitě hrdí. Nejen proto, že se plány na vznik podobné publikace spřádaly již několik let, ale také proto, že se

do její tvorby zapojily, mezi jinými, také místní děti svými slohovými a výtvarnými příspěvky. Některá díla lze nalézt přímo v knize a ostatní příspěvky, které se nevesly do publikace, jsou na DVD, které je její nedílnou součástí. Tyto dětské příspěvky byly také předmětem výstavy doprovázející křest knihy, který navštívili jak samotní autoři publikace, tak i starostové a jiní zástupci okolních obcí a další hosté. Mezi těmi, kdo přijali pozvání, byli také dva milí hosté z Ministerstva pro místní rozvoj ČR. Všichni účastníci obdrželi knihu „Památky a historie obce Pravonín a přidružených obcí“, kterou si mohli na konci křtu nechat podepsat všemi autory, čehož téměř všichni využili a vytvořili tak dlouhou frontu.

Ing. Eliška Švejdová

Činnost Občanského sdružení rodáků a přátel Kamberka

V letošním roce organizuje OSRP Kamberka již 4. setkání rodáků a přátel obce. Jako tradičně se akce koná v sobotu před poutí na sv. Annu, letos 24. července. Program oproti předchozím setkáním bude tentokrát rozšířen a obohacen. Doufáme, že i počet účastníků bude větší, neboť letos dbáme na to, abychom na nikoho nezapomněli, a osobní pozvánky zasíláme všem, které se nám jako rodáky podařilo dohledat. Počítáme tedy s účastí alespoň dvou set natěšených rodáků a přátel naší malebné obce, o níž se datují první písemné zmínky z roku 1261, a v příštím roce oslavíme pomyslných 750 let od založení.

Počítáme s finanční pomocí obce a s organizační spoluúčastí TJ Sokol Kamberk, která hned v neděli

na to zajišťuje organizačně bohatou sportovní a společenskou náplň poutových oslav. TJ Sokol Kamberk se podařilo získat dotaci od Středočeského kraje z Fondu hejtmána ve výši 10 tisíc korun.

Sobotní program zahájíme dopoledním koncertem duchovní hudby v místním kostele sv. Martina v provedení Podblanického smíšeného orchestru. Po prezentaci návštěvníků bude následovat nástin historie naší obce a přehled současného dění. Samozřejmě, že se pochlubíme úspěchy a nevynecháme ocenění, kterých se nám dostalo v rámci soutěží Vesnice roku. V odpolední kulturní vložce vystoupí louňovické ženy s českou besedou, které, i přestože jsou prázdniny a čas dovolených, přislíbily svou účast. Dále bude následovat vystoupení

žáků z Tábora s taneční kreací na moderní i tradiční tance.

Návštěvníci si tradičně pochvalují družnou atmosféru a možnost se setkat se spolužáky, vrstevníky a přáteli. Lidé, kteří v Kamberku vyrostli, se často odstěhovali a nemají se dnes kam vracet a tyto setkání jim často umožní se opět shledat se svými prvními láskami a zavzpomínat.

A co by to bylo sedět u prázdných stolů. O to, aby se to nepříhodilo, se postarají místní ženy. O pouti už nezáleží na pár koláčích a cukrovinkách upečených navíc, a tak naši vzácní hosté mají pravidelně na stolech zdarma milé občerstvení.

Naše obec již vešla do povědomí prostřednictvím sdělovacích prostředků i brožurek, vydaných například Krajem blanických rytířů, jako místo, kde nezapomínají na své předky a místní Muzeum venkova má co nabídnout. O takovýchto příležitostech jsou otevřeny všechny prostory a v pěti místnostech dvou budov tak návštěvníci mohou zavzpomínat a obdivovat na 300 exponátů, které si z dětství mohou pamatovat. Jsou to historické předměty, které ukazujeme jen o významnějších příležitostech, a proto vás zveme podívat se a obdivovat třeba unikátní stroj věžních hodin, pravděpodobně 250 let starý, který je stále funkční a odbíjí každou celou hodinu.

Na programu setkání bude projekce starých historických fotografií a dokumentů a každý evidovaný účastník obdrží upomínkové předměty s logem Kamberka. Kdo se bude chtít zdržet do neděle a účastnit se dopoledního programu pro děti a odpoledních sportovních utkání organizovaných TJ Sokol, má již letos možnost ubytování v místě.

Tak co si přát na závěr? Snad aby nás počasí nezklamalo. My organizátoři uděláme vše pro to, abyste vy, milí návštěvníci Kamberka, zklamaní nebyli.

Ing. Alena Jenšíková, starostka obce

Muzeum venkova v Kamberku

V létě se mohou zájemci při svých toulkách přírodou a krajinou okolo báje hory Blaník zastavit v ojedinělém kamberském Muzeu venkova nabízejícím návštěvníkům velké množství předmětů, které jsou určitým způsobem přímo spjaté s obcí Kamberk.

V sedmi místnostech je umístěno více než tři sta kusů různých exponátů, jejichž stáří často přesahuje i sto padesát a více let. Návštěvníci si mohou počíst například v dobových listinách nebo nahlédnout do zmapované historie obce, kde je zvláštní část věnována jejím přímým předstevníkům, kněžím, učitelům a jiným. Zvláštní panel je zde také vyhrazen pro zlatodůl Roudný, který se zaměřuje na tradici dolování zlata v okolí obce Kamberk (odtud také dřívější název obce Zlaté Hory). Jedna celá místnost je také věnována školství v Kamberku, zde se podařilo nashromáždit téměř kompletní vybavení a zařízení třídy včetně dobových lavic, židlíček, učebnic, katedry, počítadla, tabule i vycpaných exponátů pro přírodovědu a vznikl tak věrný obraz typické školní třídy. Tyto a jiné exponáty můžete zhlédnout v budově bývalé školy, nyní v sídle obecního úřadu a pošty.

Před pěti lety byla otevřena další část expozice Muzea venkova a to o několik desítek metrů dál v budově bývalé kempeličky. V opravených prostorách historického sklepení a půdy se mohou návštěvníci seznámit s přibližně padesáti vystavenými kusy dobové zemědělské techniky, kterou před více než sto lety využívali místní zemědělci. Ve stejné budově je také umístěna selská sednice s původním nábytkem a dalším zařízením.

O vznik tohoto ojedinělého muzea se zasloužilo zejména Občanské sdružení rodáků a přátel Kamberka v čele se současnou starostkou Ing. Alenou Jenšíkovou, která vás tímto muzeem velmi ráda

provede. Otvírací doba je volná, individuální nebo hromadné návštěvy je možno domluvit předem nebo přímo na místě například na obecním úřadě.

Ing. Eliška Švejdová

Více najdete na leader.posazavi.com

Program obnovy vesnice podpořil obce dotacemi

Na začátku letošního roku obce Ratměřice, Vojkov a Jankov připravovaly své žádosti o dotace od Ministerstva pro místní rozvoj v rámci Programu obnovy venkova. Teď už víme, že všechny obcemi podané žádosti byly úspěšné, a můžeme naplno připravovat realizaci jednotlivých projektů.

Obec Vojkov získala podporu pro oba své projekty – první je zaměřený na opravu kaple na návsi v místní části Bezmíř. Kaple bude kompletně zrekonstruována, ozdobí ji nová fasáda a upraveno bude také prostranství, které ji obklopuje. Druhý projekt je zaměřený na vybudování dětského hřiště ve Křenovicích. Děti si samy navrhly, jak by mělo jejich nové hřiště vypadat – malovaly obrázky, které by se měly během následujících měsíců proměnit v realitu. Zapojení dětí do společného plánování bylo jednou ze základních podmínek pro získání dotace.

Obec Ratměřice v letošním roce zúročí loňské vítězství v soutěži Vesnice roku a díky získání Modré stuhu za společenský život bude moci v letošním roce dokončit úpravu pěších tras v centru obce. Obnoveny budou asfaltové povrchy v okolí budovy obecního úřadu a prostranství pro třídění odpadů.

Obci Jankov se díky spolupráci s dětmi ze zdejší základní školy podařilo získat dotaci na rozšíření

naučné stezky Po stopách bitvy u Jankova. Ta bude doplněna o dalších pět zastavení a její trasa propojí okolní osady se současnou stezkou. Naučná stezka byla vybudována v roce 2006 a má tři zastavení. Obec Jankov vydá rovněž v rámci projektu propagační materiál o obci a naučných stezkách.

Všechny výše vyjmenované projekty pomohou zkrášlit obce, zpříjemnit život obyvatelům a turistům budeme moci nabídnout další zajímavosti při jejich toulkách mikroregionem.

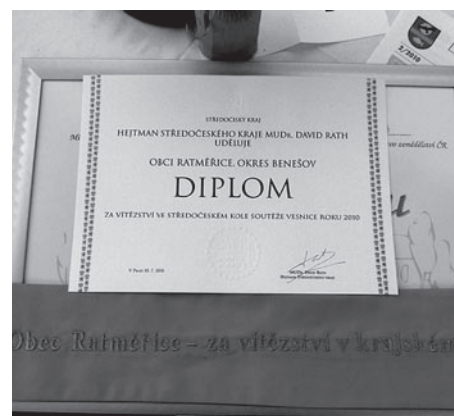
Ratměřice – Vesnice roku Středočeského kraje 2010

Stejně jako v uplynulých letech se také letos do soutěžního klání o Vesnici roku přihlášily obce z našeho regionu. Svého zástupce mezi 27 středočeskými soutěžícími obcemi měl i Mikroregion Džbány.

V pondělí 31. května navštívila Ratměřice hodnotitelská komise soutěže Vesnice roku 2010. Komise složená za zástupců Ministerstva pro místní rozvoj, Ministerstva zemědělství Středočeského kraje, Spolku pro obnovu venkova, odborníků na památky, knihovny nebo zeleň zakončila v Ratměřicích v podvečer svou celodenní pouť. Hodnotitelé absolvovali prezentaci společenských aktivit a spolků v obci, realizovaných projektů, mateřské školy atd. Venkovní prohlídka obce byla zaměřena na ukázkou zajímavostí, např. objektů vytvořených na sochařsko-malířském sympoziu. Akce byla zakončena na

sále hospody U Nás, kde nejen komisi bavilo hudební trio Zámečtí kaštánci.

Nové materiály podpoří propagaci Mikroregionu Džbány

V letošním roce vydá mikroregion díky dotaci od Středočeského kraje nové materiály, které budou propagovat krásy našeho kraje. Finanční podporu se nám podařilo získat na projekt „Cyklistické a naučné stezky Mikroregionu Džbány“. Cílem je vydání dvou propagačních materiálů zaměřených na prezentaci naučných a cyklistických stezek. V rámci projektu vznikne brožura, která bude jednotně prezentovat všechny existující naučné stezky v mikroregionu. Těch se na jeho území v současné době nachází šest, další dvě se v letošním roce budují.

Mapa tematických cyklovýletů provede turisty jak po stávajících značených cyklotrasách, tak po méně obvyklých cestách. Mapa cyklistických výletů propojí jednotlivé zajímavosti oblasti a zavede návštěvníky i do méně známých míst. Řada tras bude vedena po nově opravených místních komunikacích, kterých v posledních dvou letech přibývalo a nabídl tak možnost využít je právě třeba k intenzivnější cykloturistice. Oba materiály budou vydány v nákladu 10 tisíc kusů.

Eliška Zemanová

Co se děje v obcích?

Realizace mikroregionálních projektů

V realizaci je projekt „**Učíme se z vlastních zkušeností**“ podpořený Ministerstvem pro místní rozvoj. K dnešnímu dni se uskutečnilo několik setkání starostů nad pravidly různých dotačních titulů. Dalším výstupem projektu bylo uspořádání semináře zaměřeného na provozování elektronického prostředí ve veřejné správě. Téma semináře bylo CzechPOINT v praxi. O tuto problematiku byl značný zájem a vzešla potřeba podobně zaměřené školení v brzké době zopakovat. Součástí projektu je i vydání brožury o projektech realizovaných v rámci SPL v období 2008 – 2010, na které se již postupně pracuje. Dalším svazkovým cílem je vybudování naučného místa s rozhlednou uvnitř mikroregionu. Na projektu se už intenzivně pracuje, konkrétně na studii, která bude sloužit jako podklad pro územní řízení. Během léta se budou shromažďovat další informace, zejména inspirace pro vybudování smysluplného a doufám i atraktivního místa.

Jaro je už za námi a my také známe výsledky přerozdělování dotačních prostředků ze Středočeského kraje. Jak se dalo očekávat, bylo podpořeno velmi málo projektů, očekávané hypotézy se celkem naplnily. Slibování až 95% dotace na jeden projekt vyčerpá většinu prostředků a tudíž není možné uspokojit větší počet žádostí. Navíc se opět potvrdila dopředu deklarovaná úspěšnost některých žádostí, což vede opět k zamyšlení nad tím, kdo nás na kraji vůbec zastupuje.

I přesto existuje mnoho dalších dotačních titulů,

ve kterých se dá celkem korektně soutěžit. Neomluvíme obec Teplýšovice, která s pomocí ČSOP Vlašim úspěšně získala dotaci na revitalizaci území Na Předevsi – Kochánov. Jedná se o projekt zaměřený na otevření koryta s meandry v zatrubněném území a obnovu dvou rybníků. Realizací projektu vznikne velmi významné území pro život ohrožených živočichů. Dále dojde k zpřístupnění území pro místní obyvatele a projíždějící návštěvníky. Tazák obec se zúčastnila letošní soutěže Vesnice roku, ve které získala ocenění za vzorné vedení místní kroniky. Bylo to již po druhé, co se Teplýšovičtí zúčastnili soutěže a o poznaní lépe reprezentovali obec v těžké konkurenci. Nicméně vítěz může být jen jeden a budiž mu to přáno.

CHOPOS navštívili kolegové z Moravy

Zcela nedávno, konkrétně 18. června, k nám dorazila vzácná návštěva z partnerského Mikroregionu Nový Dvůr. Během tří denního programu jsme se neformálním způsobem obohatili o řadu zkušeností s vedením samosprávy, s realizací projektů jak mikroregionálních, tak v jednotlivých obcích. Po celou dobu návštěvy to byla velice silná srdeční záležitost. Už jsme si na vlastní kůži vyzkoušeli pohostinnost a dobrotu lidí žijících v Jihomoravském kraji, ale i tak jsme byli znovu velmi příjemně překvapeni. Tato skutečnost se pozitivně odrazila i na nás, takže během návštěvy nebylo rozdílu mezi Středočechem a Moravákem. Vše se uskutečnilo dle předem připraveného harmonogramu, který se dodržel s podivem na minutu přesně. Celý program jsme symbolicky zahájili v Chotýšanech, kde se před 11 lety zrodily základy svazku obcí CHOPOS. Navštívili jsme zdejší plně zrekonstruovanou základní školu a revitalizovanou požární nádrž Židák. Poté jsme pokračovali do Postupic, kde nás přivítal starosta obce Miloslav Půta. Po krátkém zastavení jsme se přesunuli na zámek Jemniště, abychom se potěšili prohlídkou dávné historie dnes těsně propojené se současností. Celý den panovala příjemná přátelská atmosféra. Dalšími obcemi, které jsme během dne navštívili, byly Teplýšovice, Ostředek, Divišov, Drahnovice, Český Šternberk a Soběhrdy. Všude byli starostové i místostarostové připraveni na očekávanou návštěvu a představili vše, co jen šlo. Večer jsme společně poseděli u dobrého jídla a pití. Páteční přátelskou atmosféru zpříjemnila hudba v podání Vranovanky. Druhý den jsme vyrazili zdatol Sázu v úseku

Na poli kulturním je v současnosti velkým hráčem obec Vranov, která velice úspěšně realizuje hudebně zábavné projekty, na které je schopna získat prostředky z Fondu hejtmána Středočeského kraje. Jednou z akcí bylo 1. Mačovičské setkání. Jednalo se o akci zaměřenou na podporu pospolitosti místních obyvatel doprovázenou lidovou hudbou. Pro naplnění záměru byla pořízena i nová ozvučující technika pro kvalitnější poslech hudby místních umělců.

Obci Struhařov se v poslední době celkem úspěšně daří získávat prostředky na realizaci svých záměrů. Momentálně uspěla ve Fondu životního prostředí Středočeského kraje a získala finance na vybudování kalolisu, kterým doplní několik let provozovanou čistírnu odpadních vod. Vznikne tím komplexní systém účelného a efektivního nakládání s odpadními vodami. Během června podala žádost na revitalizaci struhařovské návsi do Regionálního operačního programu, zkráceně ROP. Je zde značný převis žádostí nad alokací, tak uvidíme, s jakou úspěšností. Konečně došlo na projekt „Rekonstrukce pomníku padlých a jeho okolí v Ostředku“, na který se obec už poněkudkrát snažila získat dotační prostředky. Nejprve v krajských dotačních programech, později v SPL, kde je velmi těžké podobný projekt prosadit. Velká zarpulitost a trpělivost předkládat projekt do různých dotačních titulů se nakonec vyplatila v podobě získání prostředků z Fondu kultury a památkové péče Středočeského kraje. Realizace projektu bude určitě inspirativní i pro ostatní obce a postupem času dojde i na další pietní místa v mikroregionu, která to také z hlediska ke svému stáří velmi potřebují. Nejedná se pouze o jejich fyzický stav, ale i o jejich připomínku, kdy se společnost přiklání k toleranci různých nacionalistických projevů. Opravené pomníky padlých snad připomenou mladé generaci bouřlivé období, kdy jejich předci za různé ideologie platili cenou nejvyšší, svým životem.

Miroslav Kratochvíl

Roztančené Lensedly

V sobotu 22. května 2010 se v Lensedlích, části obce Kaliště, konala nebyvalá událost. Podařilo se vytvořit český, ale zároveň i světový rekord v počtu tanečníků i formací slavného tance Česká beseda. A jak k tomu došlo?

V Lensedlích se každoročně v měsíci lásky pořádá tzv. „Slavnost májů“, jež má již 64letou tradici. Ano, máje v Lensedlích se slaví nepřetržitě od roku 1946. Tuto tradici se nepodařilo žádnému „izmu“ ani na jediný rok přerušit. Hlavním pořadatelem akce je Sbor dobrovolných hasičů v Lensedlích. Na letošní rok připadlo 110. výročí založení sboru a při té příležitosti se zrodil nápad učinit akci něčím zvláštní.

Rituál celé slavnosti začíná uctěním předků v pomníku padlých a pokračuje obchůzkou po vsi. Téměř každá domácnost přivítá krojované účastníky průvodu i muzikanty a připraví pro ně malé občerstvení. Tanečníci si zatančí s domácími a vydají se zase o dům dál. U každého domu, kde průvod oče-

dostaví se na prostranství u kulturního domu, kde stojí velký máj. Právě pod ním se tančí ona pověstná Česká beseda.

Tanec má svá přesná pravidla a kroky a tančí ho čtveřice párů. Poprvé byl proveden 11. listopadu 1863 a vznikl na popud Jana Nerudy a Bedřicha Smetany. Původně to byl tanec pouze pro nezadané, dnes jej však v Lensedlích tančí téměř každý. Na travnaté ploše před kulturním domem jsme mohli vidět tanečníky od nejútlejšího věku až po ty dříve narozené. Na dlouho předem avizovanou výzvu místních hasičů, že se bude jednat o pokus o rekord, se sjelo do Lensedel i značné množství dalších tanečníků z celé České republiky. To bylo patrné hlavně na rozmanitosti krojů, které jsme zde mohli spatřit.

Celé odpoledne se vyznačovalo krásnou pohodovou atmosférou. Bylo vidět, že obyvatelé Lensedel, ale i okolních obcí, se dokážou společně po-

MALE POSAZAVÍ

sousedsku pobavit, a že jejich Slavnost májů je akcí, na kterou se všichni těší, kterou si společnými silami zorganizují, a kterou si také náležitě užijí. A jak je to s rekordy? Agentura Dobrý den potvrdila, že padl rekord v tanci České besedy jak v počtu tanečnic, kterých bylo 344, tak v počtu kolon z nezadaných párů. Těch bylo celkem 22. Doufáme, že zúčastněná mládež je tím, kdo bude tradici udržovat pro další generace.

Strážná Skalice slavila

V obci Strážná Skalice bylo v sobotu 19. 6. 2010 za účasti obyvatel a významných osobností obce slavnostně uvedeno do provozu opravené náměstí.

Na rozsáhlou rekonstrukci celého náměstí, která spolkla přes čtrnáct milionů korun, přispěl devadesát dvěma a půl procenty Regionální operační program Střední Čechy. Obec připravovala projekt již řadu let. V roce 2008 byla podána žádost o dotaci, samotná realizace byla zahájena v únoru 2009 a v měsíci květnu tohoto roku byl projekt dokončen.

Obyvatelé Strážné Skalice museli v průběhu stavby překonávat různá úskalí. Stavbu provázela prašnost i bláto, místy museli obyvatelé obce cestou za svými nákupy zdolávat překážky v podobě výkopů, násypů a jiných terénních nerovností. Akrobatické balancování na lávkách přes příkopy se však obešlo bez úrazu a nyní se již mohou skaličtí procházet po krásné rovné zámkové dlažbě. Za tmy se rozsvítí na náměstí několik nových stožárů

veřejného osvětlení, do stojanů je možné odložit kola, do nových košů odpadky, je kde posedět. Své místo na náměstí našly také dvě řady stromů. Jedná se o hlohy, které již tento rok, aby nalákaly všechny uživatele na příští jaro, nesměle ukázaly několik růžových květů. V rámci rekonstrukce náměstí byla v přední části instalována ozdobná květinová mísa, o jejíž údržbu se na základě smlouvy o partnerství na projektu budou minimálně pět let starat žáci místní základní školy. Na druhém konci náměstí je umístěno litinové pítko. Zastupitelé obce předpokládají, že bude využíváno hlavně dětmi ze základní školy. V těsné blízkosti náměstí jsou totiž zastávky na autobus, a tak se tu přespolní žáci, čekající delší čas v horkých letních dnech na dopravní spojení, mohou osvěžit chladnou pitnou vodou.

Celá slavnost otvíráni byla velkolepá a zúčastnil se jí aktivně, kdo jen mohl. Od malých dětí z mateřské školy, po žáky základní školy až po příznivce obce z řad profesionálních umělců, jako je Petr Janda, Jakub Smolík a další. Bohatý program byl doplněn výstavou s názvem Strážná Skalice v proměnách času, kterou také uspořádala základní škola. Místní školy se týkala značná část investice, neboť v rámci rekonstrukce náměstí byla na škole opravena fasáda. Ta barevně ladí s celým renovovaným prostorem náměstí a protější budovou staré radnice, která byla opravena na vlastní náklady obce. V tento slavnostní den

bylo možné si prohlédnout i výstavu kronik obce a seznámit se s výsledky archeologického průzkumu, který byl proveden současně se zemními pracemi. Zájemci o historii se mohli také podívat do nedalekého kostela sv. Jakuba v Rovné.

Je známo, že na náměstích a návších se odedávna odehrávala historie. Dovolte mi tedy, abych jako patronka náměstí, kterou jsem se s dalšími hosty okamžikem přestřihnutí pověstné pásky stala, popřála obci Strážná Skalice, aby vše, co se od nyní děje na náměstí odehráje, bylo jen pozitivní a všem obyvatelům obce přineslo chuť a vůli spolupracovat, podobně jako tomu bylo při společném utváření programu slavnostního otevření náměstí.

Barbora Čmelíková

Zprávy z Malého Posázaví

Malé Posázaví spustilo na počátku roku 2010 do provozu nové webové stránky. Jejich tvůrcem a správcem je Jan Herbst, kterého si mnozí pamatují jako starostu obce Chocerady. V současnosti je

zaměstnancem obecního úřadu v Senohrabech, kde má na starosti hlavně stavební záležitosti obce. Změna stránek kromě nového image a rozšíření o některé rubriky by měla přinést i důslednější naplňování stránek, než tomu bylo dosud. Projektová manažerka svazku v současnosti pracuje na dvojnásobku žádostí o dotace, než tomu bylo např. v roce 2005 a 2006, a tak je pro ni tato technická pomoc, z časových důvodů, pomocí velmi vítanou.

Na poli dotačním se svazku obcí Malé Posázaví příliš nedaří. Z podaných žádostí v roce 2009 byly úspěšné jen některé. Jednalo se hlavně o projekty podané do programu Ministerstva pro místní rozvoj a Leader MAS Posázaví. Z osmnácti žádostí o dotace do fondů

Středočeského kraje nevyšla žádná. Snad nejvíce se zástupci členských obcí těšili na společný svazkový projekt s názvem „Kultura do každé obce Malého Posázaví“. Projekt měl v každé z deseti členských obcí během tohoto roku připravit větší, či menší kulturně společenskou akci. Kromě uspořádání pořadů samých, bylo cílem projektu prohloubit vzájemnou spolupráci a zvýšit povědomí o existenci svazku u veřejnosti. Malé Posázaví však neklesá na mysli. Plánované akce, jako např. tradiční Pálení čarodějnic ve Hvězdonicích, Letní koncert ve Lštění a ve Čtyřkolech, Slavnosti mají v Kalištích (Lensedích) a v Choceradech, Čerčanské ochutnávání, Letní slavnosti v Přestavkách a v Nespekách, Slavnosti otvírání náměstí v obci Stříbrná Skalce a další drobné akce, jako jsou adventní a vánoční koncerty si v průběhu roku obce uspořádaly či uspořádají samy na vlastní náklady. Pokud Vás některá z nich zaujala a budete se chtít zúčastnit, nezapomeňte navštívit rubriku Kalendář akcí na nových webových stránkách svazku www.maleposazavi.cz, kde se o nich dozvíte podrobnější informace.

Barbora Čmelíková

Studie na záchranu a rehabilitaci hradní zříceniny Zlenice a jejího přírodního prostředí – 2009/2010

Studie na záchranu a rehabilitaci hradní zříceniny Zlenice a jejího přírodního prostředí – 2009/2010

Projekt Studie na záchranu a rehabilitaci hradní zříceniny Zlenice a jejího přírodního prostředí zpracovává na přelomu roku 2009 a 2010 představuje přirozené vyústění více než desetiletého působení Sdružení pro ochranu kulturního dědictví – Zlenice, které počínaje rokem 1996 zahájilo systematický proces konzervace zříceniny hradu Zlenice – místně též známého jako Hláška. Ve víc než třináct let trvajícím období od prvních úklidových prací následovaných konzervačními a statickými zásahy do porušeného zdiva, restaurátorskými realizacemi a archeologickým průzkumem, do okamžiku spuštění projektu Studie na záchranu a rehabilitaci hradní zříceniny Zlenice a jejího přírodního prostředí se členům „Sdružení Zlenice“ podařilo nashromáždit velice bohatý dokumentační materiál, který poznání této jedinečné památky významně prohloubil, a značně postoupit v otázce nápravy nejzávažnějších havarijních stavů, které byly povětšinou odstraněny nebo stabilizovány. Aby zdárně započatý záměr celkové konzervace, stabilizace a citlivého zhodnocení celého areálu památky mohl úspěšně pokračovat, bylo nutné si stanovit priority a na základě co možná neobjektivnějšího zhodnocení stávajícího stavu určit směr dalšího postupu konzervace objektu. Možnost využití finančních zdrojů poskytovaných Státním zemědělským intervenčním fondem určených pro rozvoj venkova a čerstvě navázaná spolupráce se společností Posá-

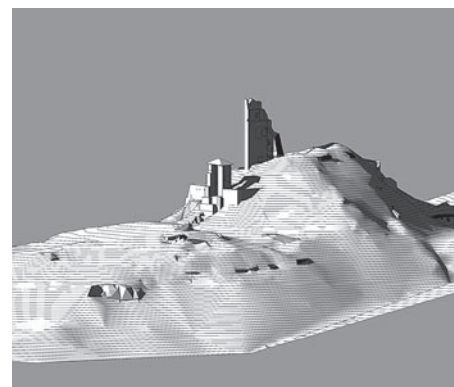
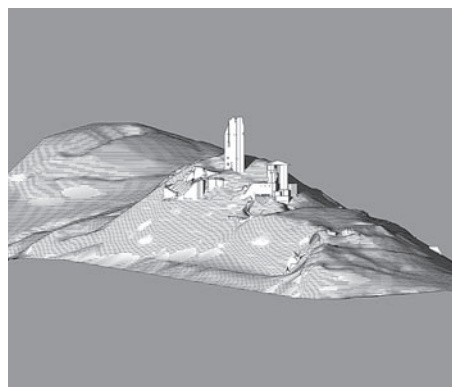
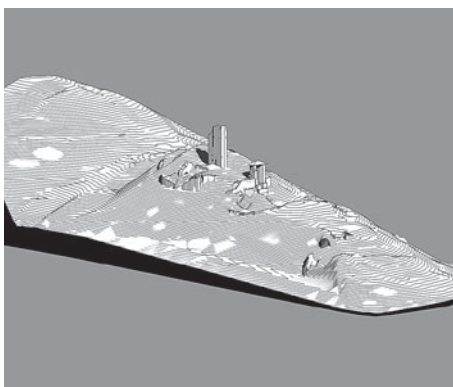
zaví o.p.s. dovolila ochráncům památky zpracovat jedinečný dokumentační materiál, který zevrubně popisuje stav hradní zříceniny a dává tak možnost učinit správné rozhodnutí jakým směrem, v jakém rozsahu a za jakou cenu bude třeba v rehabilitaci areálu pokračovat.

Struktura projektu Studie na záchranu a rehabilitaci hradní zříceniny Zlenice a jejího přírodního prostředí je pak přímým odrazem struktury jednotlivých dlouhodobě řešených problematik, jakými jsou například; regulace návštěvníckého provozu, regulace lesního porostu, odvodnění, prezentace památky, zaměření jednotlivých dochovaných nadzemních konstrukcí, průběžná dokumentace havarijních stavů, problematika zpracování projektové dokumentace a mnohé další. V rámci projektu se podařilo dokončit dlouhodobě zpracováváný stavebně historický průzkum památky, jehož autorem je přední český odborník na hradní architekturu Prof. Tomáš Durdík, DrSc., a související archivní rešerši včetně analýzy ikonografických pramenů. Tento základní dokumentační elaborát byl dále rozšířen o studie zpracovávající geologii areálu památky, dendrologii s důrazem na kvalitu dřevního porostu a jeho úlohu v dlouhodobé koncepci péče a prezentace hradní zříceniny a jejího přírodního prostředí, návštěvnícký režim a možné použití vhodných architektonických prvků na vybavení areálu základní turistickou infrastrukturou (informační cedule, odpočívadlo, přístřešek, bezpečně schůdné komunikace), roz-

bor možných restaurátorských zásahů a jejich rozsah a mnohé další. Poslední významnou částí projektu bylo komplexní zaměření celého areálu památky, včetně značně předsunutého obléhacího opevnění z 15. století. Zaměření všech terénních nerovností a veškerých viditelných a přístupných nadzemních konstrukcí bylo provedeno metodou umožňující následnou konverzi získaných dat do 3D modelu, což umožnilo vytvoření virtuálního 3D modelu celého areálu této jedinečné památky. Jde o výstup o to cennější, že v principu dovoluje budoucí zpracování jakékoli projektové dokumentace přímo do takto získaného modelu a její okamžitou vizualizaci, což výrazně usnadní například zamýšlenou konzervaci obytné věže a přilehlých palácových křídel.

Konečná podoba studie, vydaná ve formě odborné publikace, byla poskytnuta nejen odborným a vzdělávacím institucím, ale též představitelům místních samospráv jako příklad vzorového řešení vstupní dokumentace jakékoli ohrožené nemovité památky před její obnovou. Šíře, s níž byla Studie na záchranu a rehabilitaci hradní zříceniny Zlenice a jejího přírodního prostředí zpracována, odpovídá základním požadavkům na nakládání s kulturním dědictvím, tj. zachování autenticity a integrity památky a jejího bezprostředního přírodního okolí či urbanistického kontextu, a může tak sloužit dalším subjektům jako jisté vzorové řešení co do rozsahu i do kvality zpracování.

Tomáš Brabec

Sdružení Zlenice a Baštína pod Hláskou Vás zvou na

Dětský den na Hlásce

aneb Hrad plný pověstí

*Lázeňské podhradí Hlásky
navštíví urozený pán ze Zlenic
se svou mladou chotí.
Netuší však, že podlá lest se
zrodila a opodál číhající lapkové
své temné plány sprádají,
neb zmocnit hradu se chtějí...*

Sobota 7. srpna 2010 od 14:00 hod.

Děti každého věku budou mít možnost se setkat s postavami z našich bájí a pověstí. Čeká na ně např. rarách, bezhlavý rytíř či bílá paní, která smutně bloudí hradem. Na cestě po stopách lstivých lapků budou připraveny nástrahy, různé dovednostní disciplíny a vědomostní kvízy téměř pro každý věk...;-)

Na konci celé trasy čeká na děti těžký úkol...

Příjem přihlášek do bojové hry od 13:00 hodin

Úvodní vystoupení členů skupiny historického šermu Artus Bohemia
a start bojové hry 14:00 hodin

Hrad Zlenice – Baštína, rodinné zápisné: 50 Kč

Výtěžek ze zápisného a případných dobrovolných příspěvků
bude použit na provoz údržby hradu Zlenice.

Kovářská dílna – Občerstvení – Prodej suvenýrů, pohledů a triček

www.maleposazavi.cz – www.cokdyvpaze.cz – www.zaprazi.eu
www.zlenice.cz – www.artus-bohemia.cz

Archeocamp Zlenice

Tradiční Archeocamp Zlenice se letos uskuteční v termínu 26. 7. - 15. 8. 2010.

Náplní letos bude: oprava poškozeného zdíva, údržba hradního areálu, archeologický průzkum.

Informace pro zájemce o účast na telefonu 603 991 619.

Vladimír Havelka
Sdružení Zlenice

Zveme Vás na výstavu

ALFONS MUCHA FOTOGRAFEM

ku příležitosti 150. výročí narození světoznámé osobnosti.

Vystavena zde bude řada dosud málo známých fotografií Alfonse Muchy s malou ukázkou plakátové tvorby.

Od 7. 8. do 28. 8. 2010

můžete tuto výstavu navštívit v prostorách
divadélka U kočky za komínem Pražská 13. Netvořice.

Výstavu pořádá o. s. KOLNA.

Zájemcům o výstavu doporučujeme předem si návštěvu domluvit na telefonu 776151343.

Zároveň si Vás dovoluujeme pozvat na **Netvořické dvorky** pořádané o.s. KOLNA, které již tradičně proběhnou **v neděli 15. 8. 2010** při příležitosti Okurkové pouti v Netvořicích na dvorcích Pražská čp. 13 a Hřbitovni čp.8

Stánek českých řemeslníků, otevřené **Muzejíčko smaltu**, **výstava Alfonse Muchy**, výstava obrazů regionálního malíře **Josefa Liebala**, fotoatelier, pouťové koláčky a okurky, řemeslné dílničky k vyzkoušení, tombola, jazzová hudba a mnohé další ve stylu 30. let 20. století.

Jsou hned dva důvody k návštěvě Netvořic.

Posázavské kukátko aneb kudy vedou koleje

Trať Posázavského Pacifiku je jedním z fenoménů regionu Posázaví. Naše společnost se pokusila zmapovat veškeré objekty na této trati. Tento zámeř se neobejde bez spolupráce s vlastníky a správci železnice a přílehlých provozních objektů. Počítá se s podporou a součinností obcí, jejich obyvatel, občanských sdružení a dalších subjektů. Nemalou úlohu zde hrají různí „milovníci kolejí“ a nadšenci pro technické památky.

V rámci projektu Vlídna nádraží – Posázavský Pacifik, Bezdruzická lokálka, Muzejní železnice Kolesovka, vzniknou dvě studie – využití vlakového nádraží v Týnci nad Sázavou a vlakové zastávky v Poříčí nad Sázavou. Během měsíce června bude připraven první návrh studie využití a proběhne projednání s kompetentními orgány, dotčenými spolupracujícími subjekty a občanskými sdruženími.

Během léta bude instalováno 10 map na zastávkách, kde Vám přiblížíme trať Posázavského Pacifiku. V měsíci září bude celkový projekt ukončen. Doufám, že se nám podaří přilákat na tuto krásnou trať další návštěvníky i z řad místních občanů, kteří mají tuto svojí „památku“ za humny.

Pro děti je na světě první posázavský pracovní sešit „Posázavské kukátko aneb kudy vedou koleje“, který mohou získat při cestě Posázavským Pacifikem, na výstavě o železnici v Regionálním muzeu v Jílovém nebo na nějaké akci, kterou Posázaví o.p.s. pořádá či přímo u nás v kanceláři. Rádi bychom tímto pracovním sešitem dětem a jejich rodičům přiblížili regionální trať, kterou opravdu stojí za to navštívit. Pokud pořádáte nějakou akci či soutěž pro děti a chcete jim dát nějaký regionální dárek, přijďte, neodmítneme nikoho a ještě Vám k tomu přidáme pexeso „Příroda Posázaví v obrazech“.

Naše společnost si klade za cíl zvelebení regionu Posázaví prostřednictvím projektů, které sama realizuje, nebo prostřednictvím dotací, které rozděljuje místní akční skupina. Dále se snažíme propagovat náš krásný a klidný region a myslím, že v letošním roce se nám to daří, a to i díky Vám. Turistické noviny, brožura Posázaví 2010 jsou Vám k dispozici na jednotlivých informačních centrech v regionu či u spolupracujících subjektů, případně i přímo u nás v kanceláři.

Bohunka Zemanová

Historické zajímavosti

Podle M. Berky a jeho zajímavé, encyklopedicky laděné knížky se stejným názvem jako je titul (samozejmě bez údaje o výročí), která byla vydána v nakladatelství NADAS v roce 1991, lze čerpat údaje s historickým významem. Tak např.: „Zákon č. 8 ze 17. 12. 1892 zajišťoval státní podporu pro výstavbu a zvelebování železnic nižšího řádu, což byly tratě lokální. K jejich vzniku byla vytvořena stavební družstva s požadovaným počátečním kapitálem. Jejich činnost podporoval stát, ale také sledoval, aby nedocházelo k přehmatům a neúčelnému vedeným trasám v zájmu mocných podnikatelů. Proto byl koordinací a stavebním dozorem nad stavbou železnice pověřen Zemský výbor Království českého.“.

To byla sice moudrá pojistka, ale realita ji v drobnostech stejně nahlodala. Posuďte sami. – Konoopišský Ferdinand de 'Este dobře obhospodařoval rozsáhlé lesy včetně těžby dřeva, ale měl také obrovské zájmy tak říkajíc žulové. Protože byl asi také přemýšlivý hospodář, potřeboval levnou do-

110 let Posázavského Pacifiku

pravu. „Zařídil“ odklon původně Posázavské železnice od břehu řeky na trasu Čerčany, Poříčí-Svárov, Pecerady (původně Pecirady) a Kamenný Přívoz kvůli žule. Následně si jílovští radní uvědomili budoucí ztráty, když železnice bude kopírovat břeh řeky a nádraží povede ve vzdálenosti několika kilometrů od radnice. Jednalo se! V prvním případě se vyhovělo plně, v druhém „pokud možno“. V obou případech si toto trasování vyžádalo nejen značné finanční vícenaklady. Kvůli lomům nejvyšší stoupání na trati v úseku Poříčí-Svárov, v Kocourském údolí na Jílovsku pak vybudováním kamenného mostu, jenž se zařadil k uznávaným stavebním skvostům jako Žampašský viadukt.

Posázavská železnice z Prahy přes Vrané nad Vltavou do Čerčan a odtud do Světlé nad Sázavou měří necelých 160 kilometrů. Čerčanskou úvratí je rozdělena na dva úseky. Na tuto lokální trať neměly kvůli malým zatáčkovým obloukům a nedostatečně pevnému podloží „přístup“ rychlíky, i když v případě nutného odklonu sem byly z Čerčan za zvláštního jízdního režimu párkrát odkloněny. Nejnákladnější stavba, tedy Žampašský viadukt, byla zhruba po dvou letech převážně italskými dělníky (ti měli zkušenosti ze staveb v Alpách) dokončena začátkem minulého století. A 1. května 1900 došlo k zprovoznění celého úseku. Právě letos tomu bylo již 110 let. Kromě výluky kvůli válečné výrobě v letech 1944–45 a nutných oprav (kromě viaduktu) slouží nepřetržitě, i když úroveň vzhledu jednotlivých nádraží a zastávek vlivem současných, nejen finančních problémů, hluboce klesla z rakousko-uherské úrovně.

Padák a lyže na nádraží

Pamětníci tvrdí, že v roce 1941 vládla krutá zima. Ta na jedné straně znamenala doslova zamrznutí německého postupu už před Moskvou a nástup generála Maróze, který touto přírodní krutostí pomohl obrátit směr války. Naši lidé vnímali však spíše zimu a také pokles předválečných zásob. Uhlí bylo na přiděl, ve městech leckde i dřevo.

V prosinci tohoto roku se stal náčelníkem jílovské nádraží J. Sochor. K dispozici měl zhruba dvacítku zaměstnanců, což je ve srovnání s dneškem

neuvěřitelně vysoký počet. Samotný objekt byl tvořen typizovanou stavbou, a to ve smyslu kolejového, obslužného i bytových potřeb. Zejména ty odpovídaly tehdejší skromnosti. Proto chyběla koupelna a WC mělo suchou podobu. Některé potraviny se ukládaly do sklípku, do něhož se vstupovalo padákem (zdvíhací dřevěné dveře v úrovni podlahy) v kuchyni. Nový náčelník zřejmě zdědil smysl pro stavební úpravy v rámci možností a předpisů nedostatky napravoval. Ložnice byla vytápěna (spíš temperována) kouřovodem z kanceláře výpravčího. Onen kouřovod a dvířka od kamínek sloužily ráno k ústnímu pokynu, aby spící zbytek rodiny vstával.

Rodinu Sochorovu fascinoval při nástupu na novou štací jednopatrový hotel s podkrovím zvaný Hrádek s čilým turistickým ruchem. Pardon – ve válce a před Vánocemi? Ano, dokazovaly to ve sněhu zapíchané lyže a hůlky podél celé hotelové budovy. Počtem odpovídaly plně obsazenému hotelu na všech pokojích. Nestalo se však, že by si je někdo vypůjčil za účelem zcizení. A to byla ještě trať v obou směrech průjezdná a obslužně vytížená. Tedy příležitosti mnoho.

Tunelové epizody

Uzavřením českých vysokých škol a dalším omezením vzdělání v důsledku „rebelie“ nejen českých studentů v roce 1939 při oslavě založení republiky vznikla řada problémů. Okupanti je řešili totálním nasazením. To se nevyhnulo ani rodině náčelníka jílovské železniční stanice J. Sochora. Dcera Evička musela nastoupit o prázdninách v roce 1944 jako výpomoc do kuchyně a později pak v ryze české stavební české kanceláři v nedalekých Lukách, kde pracovala až do května 1945, kdy válka skončila.

Ve všech šesti zabavených tunelech se rozběhla strategická německá výroba, jež byla součástí pražské továrny Avia v Letňanech. Nesla krycí označení Omega I a II a byla součástí vídeňských továren produkujících letecké komponenty. Jílovské nádraží se proto stalo konečnou stanicí od června 1944 do konce války. Železniční provoz byl otevřen po celé trati až v polovině srpna po válce.

Z tunelů zmizel čoud, ale zůstaly koleje z obou stran dobře zabetonované. Na vzniklé plato byly

umístěny stroje. Vchody z obou stran tunelů byly důmyslně uzavřeny proti vzdušným torpédům. Objekt byl pouze průchodný. Vždyť stovky moravských totálně nasazených a specializovaných dělníků, materiál a hotové výrobky musely nějakým způsobem cirkulovat. Ostrahu prováděli Rakušané, výrobu řídili Němci z Kasselu. Z domácích, až snad na pár výjimek, se nesměl nikdo přiblížit. Vědělo se, že pan Kufner z Luk naváží snad na drážním vozíku cosi nezbytného a lehčího, ale tím spoulost vnitřku a vnějšku končila.

Denně však tajným prostorem chodila do práce slečna E. Sochorová. Obvykle stačil úsměv, některý strážný však pečlivě kontroloval Ausweis, čili osobní průkaz. Vše skončilo v posledních hodinách války. Snad z Čerčan přišlo avízo, že sem byl odkloněn pancéřový vlak, který chtěl pokračovat na České Budějovice a k rakouským hranicím. Železničáři ho přesunuli na slepou kolej do Jílového. O téhle pasti uzavřených tunelů německá posádka zřejmě nevěděla. Hrozilo však, že se budou chtít prostřílet, neboť na vagonech měli děla. Mohlo dojít ovšem také k výbuchu, protože vlak byl dobře vybaven i po této stránce.

Pro přednostu stanice J. Sochora to znamenalo zlou zprávu. Ve zbývajícím čase odeslal nádražní personál, členy rodiny i zaměstnance hotelu do lesnatých strání na Vráž. Spoléhal na svou znalost němčiny a schopnost argumentovat nesmyslností průjezdu místy, kde v zabetonovaných kolejích po obou stranách tunelů stály stroje. Konec války však měl jiná měřítka a odmítnutí služby německému veliteli transportu mohlo znamenat okamžitý trest zastřelením za odmítnutí pomoci a neuposlechnutí vojenského rozkazu.

V posledním okamžiku se objevily motocykly s příslušníky Rudé armády. Karta se obrátila. Hrstce vítězně se vzdal celý vlak.

Dvacetiminutové drama

K tomu došlo o čtvrt století později a hlavní roli sehrál jílovský pochůzkář a traťový mistr J. Sládek. Od důchodu ho dělilo jen pár roků. S pěti pomocníky měl na starosti úsek snad od Petrova-Pikovic po Pecerady. Zodpovídal za technickou bezpečnost trati a průchodnost profilu. Nejvíce sil odčerpávaly větve stromů, které náletově rostly na stráních. Těšil se na dobu předvánoční. Ta začínala vlastně Mikulášem. A jeho paní mu ke svačině vždycky přibalila pár sladkých, nejlépe čokoládových kousků. To byla tenkrát ještě dost velká vzácnost. Nechával je malému Tomášovi. Těšilo ho, jak se dívá, kde ten děda na trati nachází takové dobroty. Svou povinnost konal svědomitě, ale to byla

tenkrát samozřejmost u příslušníků Modré armády, jak se vzletně nádražákům říkalo. Slávu, jež byla následně zvěčněna v deníku největšího československého formátu, způsobila dvacetiminutová průtrž mračen. Ze strání u Pikovic se začaly valit proudy vody. Z malého potůčku se stal zlý živel, kterému průchod pod trati nestačil. Nejdřív ho ucpal tím, co sebral v lese. Pak stoupal a hlodal v náspu nad kolejemi. Ty se vzápětí octly ve vzduchu. Takovou má voda sílu! Parta J. Sládky zažila na trati Posázavského Pacifiku už ledacos. Ale boj s časem, kdy bylo možno vlak bezpečně zastavit před pádem do propasti, neúprosně polykal zbývajících minuty. Traťmistr postupně vyloučil všechny prostředky, kterými se odborně zastaví vlak. Běh proti soupravě a ruční signalizace, pískání, či položení traskavek v předepsané vzdálenosti bylo časově náročné. Navíc zastavovací akci zpochybňoval déšť. Mobil tehdy neexistoval a drátový telefon na lokální trati? Vsadil na své nohy. Což pěší vytrvalost měl, ale vzhledem k silné závislosti na kouření nemohl počítat s vytrvalým během. A přece se ještě včas dopadl k výdejní jízdence. S kasírkou se znal. Pokyn rukou a strach v očích byly jednoznačné. Drážní telefon cinkl smluvený signál k zrušení odjezdu.

Oslavný článek z novin chová vnuk Tomáš Bejček, dnes už výpravčí v Krči, jako vzácnou relikvii doma nad svou postelí. J. Sládek byl za svůj čin mimořádně odměněn 700 korunami a to byl tenkrát velký peníz.

Dvě výročí

Dříve než se začteme do pár výrazů pro běžné cestující jen málo srozumitelných, vraťme se na skok na jílovské nádraží. Tady bydlí paní J. Hanousková. Letos 1. května zde proběhla dojemná slavnost 110. výročí Posázavského Pacifiku. Přijela pára a byl důvod k oslavě. Obdivovala se stará kouřící lokomotiva. Poněkud stranou zůstalo poloviční výročí dodnes šarmantní paní, která tuto dobu věnovala službě na železnici. Poslední desítky let jako přednosta jílovské stanice.

Asi největší radostí matky je skutečnost, když své nejbližší získá pro stejné povolání. A to se podařilo. Hned třikrát. Zeť se stíhá se svou paní v roli výpravčí, syn se v nádražácké uniformě dočkal důchodu.

A její vzpomínka na nezapomenutelné okamžiky spojené s nádražím? Budete se divit, ale spartakiády. Hlavně ty poslední a okresní. To oživilo nádraží nebyvalým ruchem, protože přepravu zajišťovala převážně železnice a za vše odpovídala paní J. Hanousková.

Drobnosti mluvy „ajzenboňácké“

Není žádným tajemstvím, že většina výrazů byla převzata hlavně z němčiny a poněkud zkomoleně počestěna. Jinde zas byl přisouzen podle podobnosti, někdy i z jiných důvodů, český obrat.

Papundekl je výraz pro jízdenku v podobě kartičky z tvrdého papíru. (Mimochodem, dnes je sběratelsky dost vzácný.) Měl předtištěné údaje, jako místo výdeje, cílovou stanici, cenu a záhlaví a zápatí (to je převzato z mluvy počítačové). Byl uložen v plechové a zamykatelné kase na zdi, odborně zvané ternion. Stačilo vyrazit (snad pinknout datum) výkynnou kovovou rukou. Dětská jízdenka byla poloviční a většinou se z papundeklu část odstříhla. Zaměstnanci nebo jejich rodinní příslušníci jezdili za režíi. To vše obstarávala kasírka.

Odjezd vlakům dával výpravčí v červené čepici, kterému se říkalo vrchní nebo také vosičník. Nejdůležitější postavou báhofu byl náčelník, čili voršand neboli starej. Bylo možno zahlédnout staniční personál, tedy modráky. K nim patřili posunovači (šibři) a jejich vedoucí byl placák. Hemžily se tady pracovní čety. Dále kolotuk (vozmistr), kolem vlakových souprav se pohybovali konduktéři (průvodčí), ale ženám v této profesi se také říkalo průvočky. Parní lokomotivu řídil mašiníř, někdy také kolomoták. Pomáhal mu topič čili hajcr. Občas se mihl párkr. Jím býval starší železničář a musel zvládat nejrůznější povinnosti. V létě zaléval květiny, za každého počasí vozil zavazadla k přepravě. V zimě topil v sakraponce (místnost pro vlakové a posunující čety, pro výpravčí). Teplo udržoval rovněž ve firmičce (místnost pro strojní čety) nebo u hrbatého hofmana, jak se nazývala cimra pro pracovní čety.

Ajzoboňák nazýval vlak čili soupravu vagonů garniturou nebo také kalounem. Poslední byl na ocase. Ten musel být označen plechy, které byly v noci nahrazeny svítícími basami. Podle starých předpisů musely být umístěny nahoře a rozsvěcely se lamprcouchem. Dodejme – kdysi.

Ani zdaleka není vyčerpána mluva starých železničářů. Odborníci a pamětníci by možná i drobnosti upřesnili a rozvedli. Takle ukázka však může přiblížit dnes pozapomenutou slávu vlaků tažených parou třeba v Posázavském Pacifiku.

Jaromír Košťák

Prameny:

- M. Berka: Posázavský pacifik, NADAS, 1991
- J. Džurný: Posázavský pacifik, nakladatelství Malkus
- vzpomínky paní J. Hanouskové, E. Čapkové, H. Sládkové
- novinový článek s názvem Povídání s kolomotákem, který jsem napsal v roce 1978

Prázdniny na Konopišti

Stalo se již pravidlem, že prázdninové vikendy na Konopišti patří dětem, ale nejen jim.

Umělecká a produkční agentura Jaroslava Pelíška ve spolupráci se státním zámek Konopiště pořádá v červenci a srpnu každou sobotu a neděli dětská představení. Letos bude opět možné zhlédnout v místě bývalých tenisových dvorců, které se nacházejí hned pod hlavním vstupem do zámku, loutkové pohádky Jana Bílka a nově se představí Pimprlové divadlo Petra Abbého.

Diváci budou mít možnost se seznámit s dravci během zajímavých sokolnických vystoupení Jaroslava Pelíška. Celé léto zde bude denně kromě pondělí otevřena také lukostřelnice, kde si mohou malí i velcí návštěvníci zámku vyzkoušet svou šikovnost při střelbě ze sportovních luků nebo kuše. Lukostřelnice bude v provozu i během září a října, vždy o svátcích a víkendech.

Pohádkové prázdniny na Konopišti

24. 7. sobota 10.30 a 14.00	Dětský rytířský turnaj
25. 7. neděle 10.30 a 14.00	Když se ládovalo zepředu
31. 7. sobota 10.30 a 14.00	O rytíři Říšovi
1. 8. neděle 10.30 a 14.00	O Brunclíkovi
7. 8. sobota 10.30 a 14.00	O statečném Mikešovi
8. 8. neděle 10.30 a 14.00	O kouzelné vodě
14. 8. sobota 10.30 a 14.00	Zlatovláška
15. 8. neděle 10.30 a 14.00	Bajaja
21. 8. sobota 10.30 a 14.00	Staré pověsti české
22. 8. neděle 10.30 a 14.00	Kašpárkovo království
28. 8. sobota 10.30 a 14.00	Sokolnictví – vznešené umění lovu
29. 8. neděle 10.30 a 14.00	O kouzelné vodě

!Změna programu vyhrazena!

Nové outdoorové centrum Bisport

Outdoorové centrum Bisport otevřelo 1. 6. 2010 jedinečný lanový park v kraji kolem Sázavy. Dovolujeme si Vám tímto článkem předat pár informací a všechny srdečně pozvat k netradičnímu zážitku.

Lanový park Bisport se nachází na samotném břehu „Zlaté řeky“ Sázavy v Týnci nad Sázavou, pouhých 30 kilometrů od Prahy. Dominantou parku je lanovka nad hučícím tokem, která spojuje pravý břeh se zeleným ostrovem, na kterém se nachází „srdce“ lanového parku s 15 tepnami, které čekají právě na Vás.

Je lanový park určen pro Vás?

Určitě – na své si přijdou jak milovníci adrenalinových výšek, tak i aktivní sportovci, odvážlivci toužící po nevšedním zážitku či vodáci, kteří si chtějí okořenit výlet na Sázavě.

Je Vám 12 let, máte minimálně 140 cm a méně než 130 kg – SUPER, pak jste jako zrození právě pro náš lanový park. Překonejte strach z výšek, protáhněte své svaly a zjistěte, jak jste na tom s rovnováhou

a obratností při překonávání překážek.

Otevírací doba:

pondělí – čtvrtek	8:30 – 13:00	14:00 – 19:00
pátek – sobota	8:30 – 13:00	14:00 – 20:00
neděle	8:30 – 13:00	14:00 – 19:00

Už první jízda lanovkou přes řeku Vás jistě nadchne a nabije energii k překonávání dalších překážek. Dvě patra lanových překážek nad sebou dávají pohybu v korunách stromů zcela nový rozměr.

Vstup do parku:

Vstup do lanového parku	195,- Kč/osoba
Jízda lanovkou nad řekou tam a zpět	95,- Kč/osoba
Školní akce, smluvní partneři	156,- Kč/osoba

Přijďte překonat sami sebe nebo se jen kochat pohledem na řeku z korun stromů. Pokud se Vám bude u nás líbit, největší odměnou pro nás bude, že nás příště navštívíte i se svými přáteli. O Vaši bezpečnost se postarají vyškolení instruktoři a instruktorky. Těšíme se na Vás.

Bisport

SEZNAM ČLENŮ MÍSTNÍ AKČNÍ SKUPINY A JEJICH KONTAKTNÍ ÚDAJE K 1.7. 2010

Název subjektu	FO/PO	Sídlo/adresa trvalého bydliště	IČ/datum narození	Zástupce subjektu pro MAS	Oblast působení	Postavení a funkce v MAS
Nestátní neziskové organizace						
Divadlo Netopýr	PO	Týnec nad Sázavou, Okružní 429, 257 41	26666103	Bc. Lucie Zadražilová	děti, kultura	PV, KPR, VK, do 30 let
Historický klub o.s.	PO	Týnec nad Sázavou, Klusáčkova 2, 257 41	22723650	Václav Pošturný	historie, kultura	PV, KCR
Mateřské centrum Hvězdíčka	PO	Benešov, Vančurova 1146, 256 01	26627311	Ing. Jana Čechová	děti, ženy, rodina	PV, KPR, VK
Mateřské centrum Motýlek	PO	Týnec nad Sázavou, Okružní 520, 257 41	70858691	Václav Škopek	děti, ženy, rodina	PV, KPR
MC Kulíšek	PO	Bystrice, Ješutovo náměstí 115, 257 51	26987112	Vanda Pechová	děti, ženy, rodina	PV, KPR
MC PUTTI	PO	Sázava, Pod Čihadlem 465, 285 06	22684239	Denisa Cibulková	děti, ženy, rodina	PV
Mezinárodní společnost pro vědomí Křišny, Hnutí Hare Krišna	PO	Chotýšany, Městečko 1, 257 01	73631639	Barbora Lichtágová	církev, zemědělství	PV
Ochrana fauny České republiky	PO	Votice, Zámecká ul., 259 01	67778585	Pavel Křížek	ekologie, děti	PV
POSÁZAVSKÝ PACIFIK	PO	Cerčany, Havlíčkova 445, 257 22	67983570	Sárka Sarfová	cestovní ruch	PV
TSK SALTA Benešov	PO	Struhařov 68, 256 01	70103968	Karel Mařálek	kultura, děti	PV
Sbor dobrovolných hasičů Střítež	PO	Dolní Kralovice, Strítež 12, 257 68	66134081	Jiří Mejlžík	hasiči, děti, kultura	PV
Sbor dobrovolných hasičů Žiňany	PO	Soběhrdy, Žiňany, 256 01	66133599	Jan Šima	hasiči, děti, kultura	PV
Sbor Jednoty bratrské v Týnci nad Sázavou	PO	Týnec nad Sázavou, Benešova 527, 257 41	73633551	Mgr. Stanislav Škvor	církev, děti, kultura	PV
Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, okres Benešov	PO	Benešov, Nová Pražská 1903, 256 01	63826909	Josef Páv	hasiči, děti, kultura	PV
Tenisový klub Týnec nad Sázavou	PO	Týnec nad Sázavou, U Trati 21, 257 41	61660132	Bc. Lucie Zadražilová	sport	PV
Tělocvičná jednota SOKOL Louhovice pod Blaníkem	PO	Louhovice pod Blaníkem, Jana Žižky 16, 257 06	18595081	Josef Novotný	sport, kultura	PV
ZÁSKOLÁK	PO	Postupice, Školní 153, 257 01	26672553	Jana Jiřová	děti a mládež	PV
ZO ČSOP Vlašim	PO	Vlašim, Pláteníkova 264, 258 01	18595677	Ing. Karel Kříž	ekologie, děti	PV, VK
Podnikatelé						
Ing. Alois Maceška	FO	Votice, Kapliřovo náměstí 17, 259 01		Ing. Alois Maceška	zemědělství	PV
BISPORT spol. s r.o.	PO	Týnec nad Sázavou, Ing. Fr. Janečka 411, 257 41	47540311	Jaromír Birolek	cestovní ruch	PV, KCR, správní rada
Miroslav Němec	FO	Týnec nad Sázavou, Brodecká 466, 257 41	68389205	Miroslav Němec	cestovní ruch, zemědělství	PV, KCR
Jiří Sternberg	FO	Postupice, Jemniště 1, 257 01	66781001	Jiří Sternberg	cestovní ruch, zemědělství	PV, správní rada – předseda
Česká spořitelna a.s., Příbram - pobočka Benešov	PO	Benešov, Tyršova 162, 256 01	45244782	Bc. Petr Chotivka	banka	PV – předseda, VK
Jaroslav Pelíšek	FO	Křehýny 11, 257 44	66780551	Jaroslav Pelíšek	kultura, cestovní ruch	PV
Vladimír Malák	FO	Netvořice, Všetice 6, 257 44	66462746	Libor Zeman	cestovní ruch, zemědělství	PV
ELTSEN a.s.	PO	Benešov, Jana Nohy 1237, 256 01	62957104	Ing. Vladimír Vesecký	doprava, cestovní ruch	PV, KCR
Hřebčín FAVORY, spol. s r.o.	PO	Chrástany, Benice 1, 257 44	26726238	Romana Krausová	cestovní ruch, zemědělství	PV
Licoměrsko spol. s r.o.	PO	Tichonice, Chochol 15, 257 63	62957406	Alice Švarcová	cestovní ruch, zemědělství	PV
Miloslav Perníček	FO	Mlékovic - Heroutice 11, Neveklov, 257 56	48929182	Jana Perníková	cestovní ruch, zemědělství	PV
Jaroslav Srdínko	FO	Benešov, Týlova 962, 256 01	40048764	Tomáš Srdínko	stavební firma	PV
Obce a města						
Obec Křhanice	PO	Křhanice 46, 257 42	00232386	Mgr. Aleš Papoušek	veřejná správa	PV, VK
Obec Lešany	PO	Lešany 23, Netvořice, 257 44	00232122	František Vrkošlav	veřejná správa	PV
Město Benešov	PO	Masarykovo náměstí 100, Benešov, 256 01	00231401	Ing. Roman Tichovský	veřejná správa	PV
Město Jilové u Prahy	PO	Jilové u Prahy, Masarykovo náměstí 194, 254 01	00236411	Martin Kraus	veřejná správa	PV, KCR, do 30 let
Město Neveklov	PO	Neveklov, Nám. J. Heřmana 80, 257 56	00232904	Marie Králová	veřejná správa	PV
Město Sázava	PO	Sázava, Školská 194, 285 06	00236411	Milan Štědra	veřejná správa	PV
Město Týnec nad Sázavou	PO	Týnec nad Sázavou, K Naklí 404, 257 41	00232904	Ing. Miluše Burešová	veřejná správa	PV, KCR, VK
Městys Kácov	PO	Jiršíkova 157, Kácov, 285 09	00236144	Jaroslav Buchal	veřejná správa	PV
Svazky obcí						
Blaník - svazek obcí	PO	Louhovice pod Blaníkem, Jana Žižky 16, 257 06	70803889	Ing. Eliška Švejdlavá	společné aktivity obcí	PV, do 30 let
CHOPOS	PO	Chotýšany 54, 257 28	69000948	Bc. Miroslav Kratochvíl	společné aktivity obcí	PV
Malé Posázaví	PO	Hvězdomice 56, 257 24	69347182	BcA. Barbora Čmelíková	společné aktivity obcí	PV, KCR
Mikroregion Džbány, svazek obcí	PO	Votice, Komenského náměstí 700, 259 17	70567646	Ing. Eliška Zemanová	společné aktivity obcí	PV, do 30 let
MIKROREGION PODBLANICKO	PO	Vlašim, Jana Masaryka 302, 258 14	71181008	Pavel Röschel	společné aktivity obcí	PV
Mikroregion Želivka - svazek obcí	PO	Čechtice, Náměstí Dr. Tyrše 56, 257 65	70805253	Bc. Jaroslav Švejda	společné aktivity obcí	PV
Státní organizace						
Úřad práce v Benešově	PO	Benešov, Dukelská 2080, 256 70	00663204	Kateřina Novotná	zaměstnanost	PV
Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Správa CHKO Blaník	PO	Louhovice pod Blaníkem, Vlášimská 8, 256 06	62933591	Ing. Mgr. Martin Kloudys	ochrana přírody	PV
Školy						
Gymnázium Benešov	PO	Benešov, Husova 470, 256 01	61664707	Mgr. Alena Králová	výuka mládeže	PV
Základní škola a Mateřská škola Kácov	PO	Kácov, Nádražní 216, 285 09	75034964	Mgr. Soňa Křenová	výuka dětí	PV

